Biblioteca Jud. Mureș
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLIX Nr. 11647 Prima ediție || Sîmbătă 2 februarie 1980 || 6 PAGINI — 30 BANI

CARNETUL ROȘU DE PARTID

simbol al angajării supreme pentru slujirea cu devotament a patriei, a cauzei partidului, pentru făurirea viitorului comunist

În viața comuniștilor și a întregului partid, forța politică conducătoare a societății noastre socialiste, are loc un eveniment de mare însemnătate: potrivit hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 29 martie 1979, în cursul acestui an se desfășoară acțiunea de preschimbare a documentelor de partid. Într-un asemenea cadru, în organizațiile de bază de pe tot cuprinsul țării au început discuțiile individuale ale birourilor acestora cu membrii de partid, parte componentă a vastei acțiuni politice amintite.

Ce înseamnă, în ansamblul vieții noastre social-politice, carnetul de membru al partidului? Document de preț în biografia politică și spirituală a fiecărui comunist, el dă expresie concretă aderării la idealurile cele mai nobile pe care le-a cunoscut umanitatea și pe care partidul le-a înscris pe steagul său de luptă, atestă înregimentarea în rîndurile avangărzii clasei muncitoare și întregului popor, cu trecut atît de eroic și un prezent atît de glorios, devenind prin toate acestea documentul unei înalte și deosebite responsabilități sociale.

Fiecare comunist păstrează cu emoție, între momentele supreme ale vieții, momentul solemn al înmînării carnetului de partid — cînd a făcut legămîntul de a servi cu credință, abnegație și devotament cauza partidului, a poporului, de a milita cu întreaga capacitate și putere de muncă pentru înfăptuirea politicii partidului de transformare revoluționară a societății și de înflorire a României, de a-și consacra întreaga viață slujirii cauzei comunismului. Exprimînd hotărîrea celui ce-l poartă de a se situa zi de zi, în orice loc și în orice împrejurare, în primele rînduri ale oamenilor muncii, de a acționa pentru traducerea în faptă a obiectivelor și țelurilor stabilite de partid, carnetul roșu este dovada materială a angajării politice a comunistului, documentul său cel mai prețios.

Pentru fiecare comunist, cel mai înalt exemplu de viață și activitate îl reprezintă secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiu credincios al clasei muncitoare, care își consacră gîndirea creatoare, întreaga capacitate și putere de muncă, dăruirea patriotică, dîrzenia și pasiunea comunistă, tenacitatea și cutezanța revoluționară înfăptuirii celor mai nobile idealuri de dreptate, libertate, bunăstare, progres și pace. Este un model suprem de slujire devotată a partidului, a patriei și poporului, către care comuniștii, asemeni întregii noastre națiuni, privesc cu înaltă stimă și admirație, ale cărui pilduitoare fapte revoluționar-patriotice, dedicate slujirii poporului căruia îi aparține cu întreaga sa ființă, sînt privite cu profund respect, ale cărui însuflețitoare îndemnuri sînt urmate cu devotament de toți fiii țării, între aceștia, în primele rînduri, aflîndu-se cei ce poartă carnetul roșu de comunist.

Eveniment remarcabil în viața organizațiilor de partid, a tuturor comuniștilor, **preschimbarea carnetului de partid,** ca și a celorlalte documente: fișa de control și cartea de evidență personală, **nu poate fi considerată cîtuși de puțin o operație pur tehnică,** ci **este — și trebuie să fie** înțeleasă — ca **o acțiune cu un profund conținut politic.** În acest sens, secretarul general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU,** preciza cu claritate că ea este menită să asigure **„analiza activității comuniștilor, întărirea răspunderii lor partinice, a combativității și spiritului revoluționar al întregului nostru partid".**

Importanța politică, responsabilitatea cu care trebuie să se desfășoare preschimbarea carnetelor de partid cresc cu atît mai mult ținînd seama de momentul în care are loc acțiunea. Acest eveniment se înscrie în calendarul activității politice **la puțin timp după Congresul al XII-lea al partidului, care a stabilit țeluri și obiective grandioase** pentru înflorirea României socialiste și înaintarea pe calea spre comunism **— sarcini mari și însuflețitoare, a căror înfăptuire solicită ridicarea nivelului întregii activități politico-organizatorice a tuturor membrilor de partid.** În aceste condiții, se transformă din deziderat în **necesitate** cerința perfecționării pregătirii ideologice și profesionale a comuniștilor, întărirea spiritului lor de responsabilitate partinică, afirmarea lor și mai puternică drept exemple vii, mobilizatoare pentru toți oamenii muncii în ce privește activitatea productivă, atitudinea față de muncă, respectarea imperativelor morale ale societății noastre.

Cu deplin temei se poate spune că, întrucît Congresul al XII-lea a lansat drept „cuvînt de ordine" pentru această etapă trecerea la o calitate superioară, **preschimbarea carnetelor de partid trebuie să constituie în cea mai mare măsură trecerea la o asemenea calitate nouă și în ce privește munca și viața fiecărui membru de partid.** Sînt cunoscute cuvintele secretarului general al partidului, care sublinia că **„partidul sîntem noi, membrii săi, reprezentanții poporului. El nu este nici mai bun, nici mai rău decît sîntem noi, clarviziunea sa este clarviziunea colectivă a membrilor săi".** Și, într-adevăr, cu cît va fi mai înalt nivelul activității sociale a tuturor comuniștilor, cu cît ei se vor manifesta ca elemente dinamice, fruntașe ale vieții sociale, **cu atît se va afirma mai puternic, spre binele întregii noastre societăți, rolul conducător al partidului, se va perfecționa întreaga sa activitate.** Desfășurarea, într-un climat de responsabilitate, de exigență comunistă, de principialitate partinică a acțiunii de preschimbare a documentelor de partid va determina practic o creștere a conștiinței politice, va face partidul nostru mai puternic, mai bine pregătit pentru a transforma în viață obiectivele puse în fața întregului popor de Congresul al XII-lea.

Potrivit reglementărilor stabilite, operația de preschimbare este precedată de **discuții individuale ale birourilor organizațiilor de bază cu membrii acestora.** În spiritul cerințelor amintite, se impune ca aceste discuții să prilejuiască **analize exigente, în spirit critic și autocritic, ale întregii activități politice și profesionale a comuniștilor,** ale modului cum își îndeplinesc sarcinile de partid, ale felului cum respectă îndatoririle statutare și legile statului, ale atitudinii și comportamentului lor în colectivul în care muncesc, în societate, ca și în familie. Discuțiile individuale trebuie să se înscrie astfel ca un moment de puternică rezonanță, cu largi semnificații, în viața fiecărui comunist, să ducă la întărirea spiritului de partid, la angajarea fermă, înalt responsabilă, a tuturor membrilor organizațiilor, a energiilor lor, la realizarea sarcinilor ce le revin. După cum trebuie să determine creșterea gradului de mobilizare a comuniștilor și, prin ei, a tuturor oamenilor muncii pentru îndeplinirea sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate în întrecerea socialistă, întărirea disciplinei, apărarea cu rigurozitate și dezvoltarea avutului obștesc, incompatibilă cu orice atitudine neetică, exemplară în muncă și viață.

Firește, este deosebit de importan-

(Continuare în pag. a V-a)

IN INTREPRINDERI MINIERE DIN VALEA JIULUI

Suplimentar, 16 000 tone cărbune

Ca urmare a măsurilor tehnico-organizatorice temeinice luate pentru îndeplinirea ritmică și depășirea sarcinilor de plan din acest ultim an al actualului cincinal, colectivele întreprinderilor miniere Lupeni, Bărbăteni și Paroșeni, din bazinul Văii Jiului, au înscris în bilanțul activității pe luna ianuarie aproape 16 000 tone cărbune extras peste prevederi. Cu cele mai mari succese se prezintă și de data aceasta muncitorii, inginerii și tehnicienii de la mina Lupeni, unitate fruntașă pe bazin, care au realizat zi de zi randamente superioare în abataje, reușind să extragă suplimentar, în prima lună a anului, 8 800 tone cărbune cocsificabil de bună calitate.

Producție fizică peste prevederi

Întreprinderea „Electrobanat" din Timișoara a încheiat prima lună a anului cu importante sporuri la producția fizică, rezultat al creșterii productivității muncii și prelucrării unui volum mai mare de materii prime și materiale, cu aceleași capacități tehnico-industriale. Pe aceste căi, colectivul unității a realizat în plus aproape 300 000 baterii galvanice de diferite tipuri și puteri și mai mult de 9 000 de corpuri de iluminat — faruri și lămpi pentru tractoare, autocamioane și autoturisme.

Tot în această perioadă au fost produse peste sarcina planificată o serie de rezistențe, redresori și blocuri de comandă destinate echipării unor agregate energetice și instalații automatizate.

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

• Comunistul — promotor al spiritului revoluționar: Cu pasiune, în competiția lucrului bine făcut

PAGINA A II-A

Continuarea convorbirilor dintre TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU și ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, Andrei Gromîko

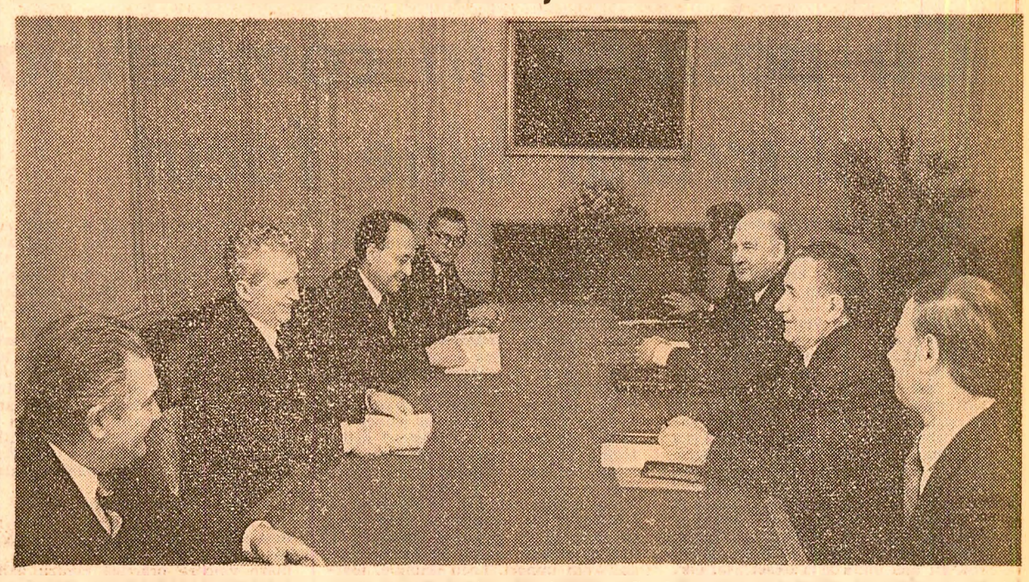

Vineri dimineața au continuat convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Andrei Gromiko, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

La convorbiri au participat tovarășii Paul Niculescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, Ștefan Andrei, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe, Eugen Florescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Șandru, director în M.A.E.

Au participat, de asemenea, tovarășii V. F. Maltev, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. I. Drozdenko, membru al C.C. al P.C.U.S., ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

În timpul convorbirilor a fost reluată analiza unor aspecte ale vieții politice internaționale actuale. În acest cadru a fost efectuat un larg schimb de vederi cu privire la situația din Europa, Orientul Mijlociu, Asia de sud-est și din alte părți ale lumii, precum și în legătură cu alte probleme de interes comun.

Examinîndu-se căile care să ducă la diminuarea încordării în relațiile internaționale și la continuarea procesului destinderii, s-a subliniat importanța deosebită a soluționării politice a problemelor, a promovării tratativelor între părțile interesate. Un accent deosebit s-a pus pe necesitatea adoptării unor măsuri concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. S-a apreciat că sînt necesare eforturi susținute în direcția înfăptuirii unei securități reale pe continentul european și în întreaga lume, pregătirii reuniunii de la Madrid, continuării politicii de colaborare bazate pe încredere între state, pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța, asigurării participării tuturor statelor la rezolvarea problemelor majore ale lumii contemporane în interesul cauzei generale a păcii.

A fost subliniat rolul tot mai important ce revine țărilor socialiste, popoarelor, tuturor forțelor progresiste, democratice, antiimperialiste în lupta pentru asigurarea păcii și securității internaționale, pentru statornicirea unui climat de încredere și colaborare între națiuni.

Dejun oferit de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășa Elena Ceaușescu au oferit, vineri, un dejun în onoarea tovarășului Andrei Gromiko, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., și soția sa, Lidia Dmitrievna Gromiko.

Au participat tovarășii Ilie Verdeț, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Paul Niculescu, Dumitru Popescu, Ștefan Voitec, Ștefan Andrei, precum și Maria Groza, adjunct al ministrului afacerilor externe, Eugen Florescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Șandru, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte, de asemenea, V. F. Maltev, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-locțiitor al ministrului afacerilor externe, V. I. Drozdenko, membru al C.C. al P.C.U.S., ambasadorul Uniunii Sovietice la București, alte persoane oficiale care îl însoțesc pe ministrul sovietic de externe în vizita în țara noastră.

În toastul pronunțat la dejun, tovarășul Nicolae Ceaușescu, exprimînd satisfacția pentru vizita de prietenie pe care o face în țara noastră Andrei Gromiko și pentru convorbirile purtate în aceste zile, a apreciat că relațiile dintre România și Uniunea Sovietică se desfășoară bine, că întîlnirile și convorbirile avute cu Leonid Brejnev au demonstrat posibilitatea și dorința comună de a impulsiona dezvoltarea relațiilor româno-sovietice în toate domeniile. Totodată, a relevat că trebuie făcut totul pentru a se opri accentuarea încordării în viața internațională și asigura soluționarea pe calea tratativelor a problemelor complexe ale lumii contemporane. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea de a se acționa cu toată hotărîrea pentru destindere, securitate și pace — ceea ce corespunde intereselor fiecărui popor, dezvoltării economice și sociale, progresului, cauzei socialismului, independenței și păcii și că, în acest spirit, țările socialiste, forțele progresiste, antiimperialiste, popoarele dornice de pace și destindere pot și trebuie să aibă un rol tot mai important în întreaga viață internațională.

Ridicînd paharul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a toastat pentru o colaborare trainică între partidele și popoarele noastre, între toate țările socialiste, între forțele progresiste și antiimperialiste de pretutindeni, în sănătatea tovarășului Leonid Ilici Brejnev, în sănătatea oaspetelui și a tovarășei sale, precum și a tuturor celor prezenți la dejun.

Tovarășul Andrei Gromiko, mulțumind pentru invitația de a face o scurtă vizită de prietenie în România frățească, a subliniat însemnătatea întîlnirilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Brejnev în dezvoltarea relațiilor dintre România și Uniunea Sovietică. După ce s-a referit la unele probleme actuale ale vieții internaționale, oaspetele a arătat că Uniunea Sovietică militează pentru destindere și pace, pentru înfăptuirea Actului final de la Helsinki, pentru pregătirea reuniunii de la Madrid, pentru încetarea cursei înarmărilor. Ridicînd paharul, tovarășul Andrei Gromiko a toastat pentru întărirea relațiilor sovieto-române, pentru adîncirea pe mai departe a prieteniei noastre, pentru conducerea de partid și de stat a României în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, în sănătatea tovarășei Elena Ceaușescu, în sănătatea tuturor celor prezenți la dejun.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

MUNCITORUL CU LARG ORIZONT INTELECTUAL — personaj central al epocii

Insemnări de Florin MUGUR

A trecut mai bine de un an din ziua aceea în care, la început, n-am înțeles nimic. Fusesem invitat să iau parte la o ședință a cenaclului „Ienăchiță Văcărescu", cenaclu care funcționează pe lîngă clubul cooperației meșteșugărești din București. Erau prezenți vreo treizeci de oameni, majoritatea tineri, așezați în acea după-amiază de toamnă într-o sală mică. Între ei se afla și o fată de vreo douăzeci de ani, peste măsură de firavă și cu gesturi retractile, care urma să citească din încercările ei literare. Fata nu publicase pînă atunci nici un vers. Profesia: muncitoare. M-am pregătit să ascult cu atenție versurile începătoarei, să observ momentele de strălucire a sensibilității, să detectez stîngăciile firești, să-i dau, cum se obișnuiește în asemenea ocazii, sfaturi utile: să mai exerseze, să-și folosească timpul liber în așa fel încît să poată consacra studiului literaturii cît mai multe ore, să învețe etc. Gînduri normale pentru un invitat dornic să-și ajute, cu îngăduință și în același timp cu exigența necesară, un confrate aflat la început de drum.

Tînăra a început să citească. Prea încet. Și nici nu avea o „dicție" prea bună. Nu se înțelegea. Apoi, depășind primul moment de emoție, glasul a devenit mai ferm. O poezie, a doua, a treia. Îmi propusesem să fiu atent. Eram peste măsură de atent. Cum să nu fiu? Pentru că nu citea nici un fel de „încercări". Citea poezii. Și nu era nevoie de nici un efort pentru a „observa momentele de strălucire a sensibilității". Străluceau poeziile în întregime. Unele cu o viziune jubilantă asupra realității sentimentelor, altele șovăitoare, nelinîștite, căutînd în labirinturile dragostei un fir de aur. Îmi propusesem — normal, nu? — să detectez stîngăciile firești. Dar nu era nici o stîngăcie! Ce să detectez?" Iar îndemnul de a se duce la bibliotecă, de a citi mai mult devenea de-a dreptul ridicol. Era limpede că tînăra muncitoare, om cu carte, nu avea nici o nevoie de un asemenea sfat. Ceea ce mă surprindea nu era talentul ei (real și puternic), ci tocmai faptul că acest talent apărea ca un dar îndelung cultivat. O poetă „amatoare"? Se poate spune și așa, pentru că e greu să ne imaginăm poeți „de profesie", dar, cu siguranță, nimic sau aproape nimic „amatoristic" nu putea fi observat în poeziile ei. Era un om care cunoștea „regulile jocului"; le învățase citindu-i pe marii poeți și trăindu-le opera.

M-am gîndit că nu poate fi numai muncitoare. O facultate urmată la „fără frecvență"? Posibil. Dar m-am interesat și am aflat de îndată că nu a urmat și nu urma nici un fel de cursuri universitare. Terminase liceul, începuse să lucreze în uzină, scria și continua să scrie. Simplu. O poezie cu un moto din Nichita Stănescu. Alta cu un moto din T.S. Eliot. Era limpede că-i știa și pe unul, și pe celălalt. După cum a devenit limpede, în discuțiile care au urmat — discuții conduse cu inteligență de profesorul Costin Mustață — că studenții, muncitorii, tehnicienii care au luat cuvîntul erau familiarizați nu numai cu marile nume ale literaturii clasice, ci și cu poezia contemporană. Și (lucru care din nou mă contraria, pe mine, care nu mai fusesem la un cenaclu de peste un deceniu) între modul de a face observații critice al unui student sau al unui cercetător științific și cel al unor oameni care lucrau direct în producție, ca muncitori, nu era aproape nici o diferență.

Nu m-am mai despărțit de acest cenaclu și am cunoscut de atunci și pînă azi două bucurii mari, mereu reînnoite. Prima: aceea de a face cunoștință cu oameni deosebit de talentați, poeți ori prozatori care ar putea să semneze cărți admirabile: psihologul Valeriu Mircea Popa, muncitorul Alexandru Priboieni, cercetătorul Ion Ionescu, bibliotecarul Mircea Dobrovicarul Nicolae Ceaușescu, asemeni întregii noastre națiuni, privesc cu înaltă stimă și admirație, ale cărui pilduitoare fapte revoluționar-patriotice, dedicate slujirii poporului căruia îi aparține cu întreaga sa ființă, sînt privite cu profund respect, ale cărui însuflețitoare îndemnuri sînt urmate cu devotament de toți fiii țării, între aceștia, în primele rînduri, aflîndu-se cei ce poartă carnetul roșu de comunist.

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR

Definiții pentru o Românie de peste 50 de ori mai puternică

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL — izvorul dinamismului nostru economic și social

Fără comentarii, din „Enciclopedia României" burghezo-moșierești: *„Economiștii străini, calculînd venitul național al diferitelor țări europene, au stabilit că venitul mediu pe cap de locuitor în anii 1925—1934 — exprimat în dolari de o putere de cumpărare unificată — este maximum pentru Anglia și minimum pentru România. România este astfel depășită în nivelul venitului național chiar și de țări sărace...".* Progrese însemnate nu s-au înregistrat în acest domeniu nici în perioada cea mai fertilă dintre cele două războaie (1934—1938), România continuînd să se situeze, cu un venit național pe locuitor de 80 dolari, pe ultimele locuri în statisticile internaționale.

Anii socialismului sînt ani care au adus progrese nemaiîntîlnite în dezvoltarea economică a țării, în creșterea bunăstării întregului popor pe baza sporirii venitului național. În acești ani, Partidul Comunist Român a promovat consecvent **o politică de industrializare socialistă a țării,** a orientat ferm eforturile întregii națiuni spre **realizarea unei economii robuste, moderne și eficiente, pe baza aplicării largi a celor mai avansate cuceriri ale revoluției tehnico-științifice contemporane, asigurînd o temelie trainică amplificării accelerate a venitului național.**

Cu luciditate științifică, Partidul Comunist Român a stabilit, pe baza indicațiilor și orientărilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca linie strategică fundamentală a politicii noastre economice, înfăptuirea unui raport optim între fondul de dezvoltare și fondul de consum, opțiune de profundă responsabilitate patriotică, care a asigurat întărirea continuă a potențialului economic al țării, ridicarea generală a nivelului de trai al oamenilor muncii. An de an, venitul național a înregistrat o creștere continuă. Astfel, **comparativ cu anul 1938, venitul național va fi în 1980 de 16 ori mai mare, iar avuția națională a țării a crescut în anii construcției socialiste de circa 7,6 ori.**

Ce succese am dobîndit în actuala legislatură în creșterea venitului național? Statistica ne este martoră cu cifre din care se degajă mîndria pentru tot ce înfăptuim, pentru rezultatele muncii noastre, an de an tot mai rodnice, tot mai eficiente. Dar să concretizăm: **în 1975, anul precedentelor alegeri, România realiza un venit național de 362 miliarde lei, iar în acest an venitul național va ajunge, potrivit prevederilor, la circa 600 miliarde lei.** Așadar, în numai cinci

ani, **o creștere absolută de circa 240 miliarde lei;** spor care reprezintă **mai mult decît întregul venit național realizat în 1970 și de circa 7 ori venitul național al anului 1950.** Fie și numai succint, mai amintim alte cîteva date sugestive: **în 1975, venitul național pe locuitor era de 17 000 lei, în 1980 va ajunge la peste 27 000 lei.** Acest salt ilustrează convingător hotărîrea cu care poporul nostru s-a angajat pe drumul transformării României într-o țară socialistă cu dezvoltare medie.

Ilie ȘTEFAN

(Continuare în pag. a III-a)

Acele localități mici, cu ambiții mari...

Dezvoltarea economico-socială a țării în profil teritorial scoate la iveală, precum în bijuteriile bătute cu sute de pietre prețioase, frumusețea acelor perle și diamante mici a căror așezare și desen dovedesc adevărata măiestrie a bijutierului, adevărata lui artă și migală, adevăratul preț al muncii sale. Celelalte pietre în jurul cărora e alcătuită bijuteria, cele mari, cu slefuitură măiastră, sînt nestemate, adică neprețuite, adică valoarea lor depășește într-atîta valorile normale și raporturile vieții curente încît înglobează în ea și destule criterii subiective. Dar munca bijutierului, desăvîrșirea operei în mîinile lui, arta lui de a pune în valoare inefabilul fiecăreia dintre valorile cu care lucrează i le apreciezi după locul în care știe să așeze pietrele acelea mici, pentru ca fiecare dintre ele să strălucească.

Acum, în aceste zile, cînd întreaga țară se pregătește intens pentru alegerile de la 9 martie, îmi vin în minte asemenea gînduri tocmai în legătură cu o serie de elemente foarte riguroase în precizia lor: Programul-directivă în profil teritorial stabilește că, pînă în anul 1985, fiecare județ să ajungă la o producție globală de cel puțin șaptezeci de mii de lei pe locuitor și la un grad de ocupare a forței de muncă de minimum patru sute de persoane la mia de locuitori. Încă o sută patruzeci de centre comunale vor deveni în următorul cincinal orașe agroindustriale, se va accelera procesul de ridicare a gradului de dotare tehnico-edilitară a localităților, înfăptuindu-se în continuare prevederile „Programului național de sistematizare a teritoriului și localităților urbane și rurale".

Avem deci imaginea limpede a acelei bijuterii lucrate în amănunt care va fi România acestui sfîrșit de secol și emoția ne face să exclamăm: glorie măiestrului ei bijutier! Pentru că acest viitor atît de apropiat se configurează cu evidență prin ceea ce au realizat ultimii cincisprezece ani de construcție socialistă.

Corneliu LEU

Comentariul nu comportă prea multe cuvinte. Să ne gîndim cum arăta acum cincisprezece ani Alexandria, superbul oraș modern de astăzi; să ne gîndim cum arăta Slobozia, martor al ridicării căreia am fost aproape fiecare, an de an, în drumurile noastre către mare; să ne gîndim cum arăta Sălajul și chiar acel loc unde se ridică astăzi partea modernă a Bistriței-Năsăudului; să ne gîndim cum arătau Focșanii și cum arăta Slatina, cu ce s-a înnoit Buzăul și cum s-a transformat Tîrgoviște, ca să nu mai vorbim de exemple mai vechi, intrate astăzi în fondul de aur al istoriei noastre, ca Piatra Neamț, Pitești, Baia Mare!... Să ne gîndim ce spectaculos drum industrial, edilitar și social au parcurs aceste localități.

Subiectiv, mă voi opri cu cîteva cuvinte în plus numai la două asemenea localități de care mă simt mai apropiat sufletește și cărora le-am cunoscut pe parcurs efortul edilitar: Vasluiul și Medgidia.

Am fost martor, an de an, cum, peste dărîmăturile unor chichinețe de paiantă, s-a desăvîrșit urbanistica modernă, care poate face astăzi din două orașe cu tradiție atît de diferită un etalon al contemporaneității românești. Ceea ce le lega înainte era o singură trăsătură: apropierea de pămînt, piperniceala ca o umilință, trăsăturile unei vieți mărunte, duse ghemuit. La Vaslui, am trăit fierberea momentului cînd se forma județul, cînd acest județ trebuia să aibă un centru administrativ, cînd totul era numai șantier și noroaie răscolite de marile mașini care începeau construcția. Activiștii veneau la sediul de partid cu cizmele intrate-n acest noroi pînă la buză, se descălțau la intrare și, trecînd pe lîngă macheta viitorului oraș, se întrebau cînd vor apuca să-l vadă așa cum îl proiectaseră. Și iată-i că, prin țăria și perseverența lor comunistă, au ajuns!

La Medgidia am urmărit, an de an, cum, pe măsura dezvoltării industriale, a creșterii tîrgului de odinioară, se desăvîrșea spirituа-

(Continuare în pag. a V-a)

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

Cu pasiune, în competiția lucrului bine făcut

„Să lucrezi la Întreprinderea optica română înseamnă să ai o anume... optică asupra vieții". Un fericit calambur încă de la începutul discuției cu inginerul Ion Rențea, directorul întreprinderii. O explicație : întreprinderea, cu o veche tradiție într-o producție de o tehnicitate deosebită, implică o anume exigență a muncii. Desigur, necesară oriunde. Aici însă rigorile sînt mai multe și mai mari. Să le accepți înseamnă să te afli, într-adevăr și continuu, într-o competiție strașnică pentru cea mai înaltă profesionalitate, fapt care, iarăși, este oriunde necesar ; aici însă obligatoriu. Și iată o întîmplare cu valoare de definiție. „Într-o zi — istorisește directorul — l-am chemat pe maistrul Gheorghe Toma, i-am arătat o piesă și i-am spus : «Să-mi faci piesa asta exact așa, dar, să ne înțelegem, chiar așa, fără nici o... îmbunătățire. Știu că dumneata nu poți dacă nu faci și ceva pe deasupra. Ei bine, de data asta nu-i nevoie. Ne-am înțeles ?» A zis da și s-a dus. După un timp vine cu două piese identice. Modelul pe care i l-am dat și piesa făcută de el. Rețineți, era un lucru extrem de complicat. Da, făcuse o treabă strașnică. Totuși am văzut că avea un buzunar umflat. «Acolo ce ai ?». «Păi... altă piesă. Adică tot piesa asta, dar așa cum o văd eu». «Scoate-o !» Vreau să vă spun că era ceva cu mult mai frumos, mai bun, mai funcțional. «N-ai mai fi fost dumneata — i-am spus — dacă n-o făceai și p-asta». «Ce să fac — nu pot să mă mai schimb acuma, la bătrînețe». Ați reținut : a făcut-o și așa cum «a văzut-o» el. Înțelegeți acum de ce v-am vorbit de o... anume optică ?"

O anume optică, adică optica celei mai riguroase răspunderi față de munca ta ; optica celei mai depline încrederi în capacitatea și iscusința pe care singur ți le-ai clădit cu sîrguință, cu efort ; optica plăcerii de a demonstra că limitele imposibilului n-ar prea exista. În fond, optica unei exemplare conștiințe muncitorești. Și pentru că am început cu maistrul Gheorghe Toma, să continuăm cu el.

Maistrul Toma nu lucrează într-o secție a produselor de serie. Mîinile maistrului Toma nu ating aceste produse. Totuși, mîinile lui de aur, sufletul și ideile lui sînt prezente în toată această producție pe care, în bună măsură, o determină. Maistrul Toma produce ceea ce într-o industrie modernă și de mare ținută tehnică este esențialul : sculele. („Știm că într-o industrie de performanță, determinante sînt sculele de calitate, de aceea ne-am întors cu fața spre sculăria uzinei" — spune directorul). „Povestea" maistrului Toma începe în urmă cu mai mulți ani, cînd uzina primise misiunea fabricării unor aparate de mai înaltă ținută tehnică. O condiție obligatorie era procurarea unor cuțite speciale cu diamant natural. Și pentru că altă soluție nu exista s-au adus din import. Erau scumpe, foarte scumpe. Dar parcă și mai costisitor era faptul că și pentru ascuțit, ele trebuiau mereu trimise la firma furnizoare. Și nu se întorceau la timp. Pentru asta era nevoie de un stoc mai mare.

Și acum istorisește maistrul Toma: „A fost o inițiativă proprie. Ideea mi-a venit atunci cînd am văzut că au apărut în uzină scule cu diamant și că sînt dificultăți cu ele. Știți, mie mi-a plăcut să mă realizez ca om tocmai confruntîndu-mă cu lucrurile cele mai greu de făcut. Indiferent despre ce ar fi fost vorba, eu nu m-am lăsat niciodată pînă n-am dus lucrul pînă la capăt. Dacă am avut de făcut ceva care a fost gîndit sau realizat și de alții, atunci am avut ambiția ca lucrul făcut de mine să fie mai altfel, mai bun. Așa că mi-am bătut multă vreme capul și pînă la urmă mi-a reușit dispozitivul. Era un dispozitiv pentru ascuțit scule cu diamant natural. A mers, ne-am bucurat, dar o nemulțumire totuși a rămas. Ascuțeam cuțitele acasă, dar... ele veneau din import. Primul succes îmi dăduse curaj. Așa că am insistat. Ca să ne apucăm să fabricăm scule cu diamant ne trebuiau cîteva mașini speciale. Pe care chiar că n-aveam cum să le facem. Ca să fie cumpărate... Aici a început lupta mea. Că trebuia să conving, vorbind despre... calitățile mele. Odată cumpărate mașinile, nu se mai cumpărau cuțite... Și trebuiau asigurări că putem face noi aceste cuțite... Foarte dificilă situație. Am riscat. Am luat asupra mea o răspundere grea. Am zis că le voi face, categoric... Hm ! Acum, cînd am asimilat toată gama de scule cu diamant natural, mi se pare ușor. Ba le-am și îmbunătățit : am un brevet de invenție a unui liant mult mai economicos pentru pulberile de diamant".

— Ce... ambiții mai aveți ?

— În cei patru ani care mi-au rămas pînă la pensionare am de realizat încă o idee tehnică, zic eu, de mare valoare practică pentru uzină. Între timp vreau să transmit ceea ce știu unor tineri...

— Și cum să fie acești tineri ?

— Să nu se oprească niciodată la ceea ce știu și la ceea ce au mai făcut. Să meargă mereu înainte, peste toate greutățile. Că marea mulțumire sufletească numai de aici vine.

Să repetăm : „A lucra la Întreprinderea optica română înseamnă să ai o anume optică asupra vieții"... Nu doar la I.O.R., desigur. Optica răspunderii maxime pentru ceea ce faci, optica angajării totale în folosul intereselor colectivității socialiste, optica luptei cu inerția aparține întregii noastre clase muncitoare, este rodul înrădăcinării în conștiințe a principiilor eticii și echității socialiste. Dar pentru că sîntem la I.O.R. să ne apropiem și de un alt exponent al acestei optici : Traian Nica.

Matrițerul Traian Nica a scutit întreprinderea de importul unor minuscule și foarte dificile piese pentru obiectivele fotografice (fabricate aici în serie mare pentru export) : lamelele din oțel special pentru obturatorul obiectivului. Matrițele pentru producerea acestor lamele sînt, într-un fel, o culme a preciziei și fineții și nu există o mașină care le-ar putea realiza. Conducerea uzinei s-a gîndit totuși să se încerce. Dar unde să găsești omul cu atîta răbdare și atenție, artizanul cu o atît de înaltă calificare ? Întîi s-au făcut teste psihologice. S-a zis că omul respectiv trebuie căutat printre nefumători, printre cei cu o viață personală extrem de ordonată, cu un anume temperament, cu o anume stare de spirit...

— Lăsați toate astea — a spus comunistul Nica — am să fac eu matrițele. Dacă vreți, corespund și la criteriile stabilite de dumneavoastră, dar nu asta e important. Important e să vrei și să poți. Adică să vrei să faci un asemenea efort.

Încercaseră mai mulți și nu izbutiseră. „Să mai facem o încercare și cu el ? De ce nu ?".

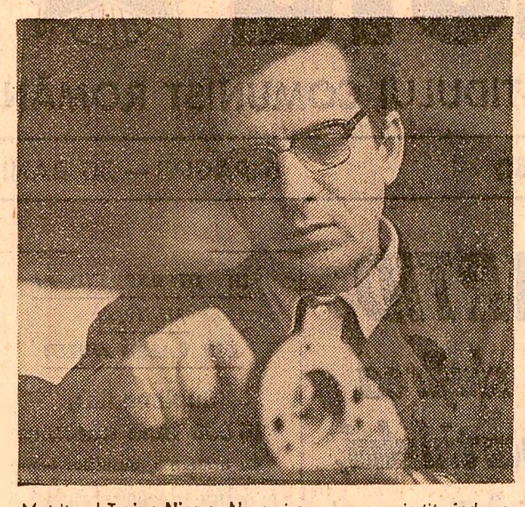

Matrițerul **Traian Nica** : „Nu mai spun ce am simțit cînd am reușit să produc primele 100 de lamele perfecte !... Important e să vrei să faci un efort"

Maistrul principal **Gheorghe Toma** : „Știți, mie mi-a plăcut să mă realizez ca om tocmai confruntîndu-mă cu lucrul cel mai greu de făcut"

COMUNISTUL — PROMOTOR AL SPIRITULUI REVOLUȚIONAR

„Am muncit — spune el — cu atîta încordare, m-am oprit, mereu, după fiecare mișcare... Am calculat, am judecat mereu și mereu... Nu vă spun ce-am simțit cînd am reușit să produc primele o sută de lamele perfecte... «Mai fă 500 !» mi s-a spus. Și le-am făcut. «Mai fă 1 000 !» Și le-am făcut. Cînd toată lumea s-a convins că putem fabrica aici aceste lamele, abia atunci a început pentru mine munca grea. Pentru că era nevoie de multe tipuri de lamele, fiecare în milioane de exemplare. Iar o matriță rezistă la un număr limitat de matrițări".

Ani și ani în șir, Traian Nica, dovedindu-se un munte de răbdare și iscusință, a produs și produce și acum matrițe — operația cea mai pretențioasă din toate cîte există în industria constructoare de mașini. „Nu s-a plins niciodată, n-a refuzat nici o comandă, deși uneori l-am cam aglomerat, spune directorul. S-a considerat așa cum trebuie să se considere un comunist : tot timpul la datorie".

„Odată — istorisește Traian Nica — un tînăr care fusese repartizat să lucreze cu mine mi-a spus că el pleacă pentru că nu vrea să ajungă să lucreze ca mine, cu două perechi de ochelari. Cu tot calmul meu, asta m-a supărat rău de tot. Unde o fi crescut acest tînăr ? Ce-o fi vrînd el să facă în viață ? Ce-o fi știind el despre muncă și despre datorie ? Ce satisfacții urmărește ? Am priceput eu, dar mi-e greu să recunosc. E adevărat, mai sînt și dintre cei care, chiar și fără ochelari, văd viața foarte anapoda. Le-ar trebui, poate, niște ochelari care se capătă prin educație...".

Vorbea, firește, despre aceeași optică a conștiinței comuniste, despre „dioptriile" răspunderii muncitorești. Cum e viața văzută prin aceste dioptrii ? E așa cum le apare celor doi muncitori despre care am vorbit aici : o viață a marilor satisfacții oferite de sentimentul sfidării imposibilului și al dăruirii în numele unui ideal înalt — idealul înfloririi patriei.

Mihai CARANFIL

DIALOG CU CITITORII

● **AJUTĂ-TE SINGUR !** Tovarășul judecător **Mihail Ardeleanu**, de la Tribunalul județean Suceava, ne-a trimis următoarea corespondență :

„Apărece Neculai (38 ani, fotograf la cooperativa de consum din comuna Dumbrăveni, jud. Suceava) a consumat băuturi alcoolice, ajungînd în stare de ebrietate. Întrucît A. N. se afla la circiumă cu autoturismul proprietate personală, consăteanul său Sandu Mihai nu l-a lăsat să conducă, ci a trecut el la volan și l-a dus pe fotograf acasă. Mai mult decît atît, pentru a-l pune la adăpost de un eventual gest necugetat, Sandu Mihai i-a luat lui A. N. cheile mașinii, sperînd că a făcut astfel totul pentru ca acesta să nu mai încerce a conduce automobilul în stare de ebrietate.

Dar, în loc să rămînă cuminte acasă, pentru a-și reveni, A. N. a luat al doilea rînd de chei și a plecat din nou la restaurant, reîncepînd să consume băuturi alcoolice. Pe cînd se întorcea, a doua oară, dar de data asta la volan, spre locuința lui, a provocat un accident de circulație, tamponînd un alt autoturism. S-a descoperit că a condus mașina cu 1,30 la mie alcool în sînge. Pentru fapta lui, A. N. a fost condamnat.

De unde concluzia că degeaba te ajută alții dacă nu te ajuți și singur !".

● **PROPUNERE.** Aflată în proces cu Petrea Constantin, soțul dumneaei, inginera **Petrea Aneta**, ne sesizează o situație ciudată, dar nu singulară. Autoarea scrisorii beneficiază de acel soi de dragoste, depreciată calitativ, manifestată în sălile instanțelor sub forma tracasării procesuale. După ce, pentru audierea a doi martori, a trebuit să se înfățișeze de cinci ori, în a șasea lună de judecată a apărut un element nou : la un termen, avocatul părții adverse a cerut aminarea pentru lipsa martorului, iar cînd a venit martorul a lipsit avocatul. Plecase în concediu.

Sincer vorbind, am dori ca tot răul să fie spre bine și lungile tergiversări să aibă măcar acest efect pozitiv — împăcarea celor doi soți. Independent însă de caracterul mai puțin expeditiv al procedurii divorțului, sesizarea cititoarei e perfect valabilă, în legătură cu atitudinea avocatului. Dînsa întreabă : „Oare nu știa acest apărător, cînd a solicitat termenul de 18 octombrie, că se va afla în concediu ? La toate instituțiile se face programarea concediului la începutul anului pentru toți oamenii muncii. Oare nu se poate ca și pentru avocați...". Hai să spunem că, prin specificul organizării lor, avocații ar putea să-și ia concediu oricînd. O formă de plecare în concediu, condiționată de neîncurcarea activității de justiție, se pare însă că ar trebui căutată.

● **O SECUNDĂ ! Alexandru Amariței** — București : Stilul corespondenței este prea spinos pentru tema aleasă, dar poate fi foarte potrivit pentru alte teme. Asta înseamnă că mai așteptăm. **Constantin Szonea** — București : Neputînd găzdui materialul la vreme, țineți-ne la curent cu evoluția situației.

PERSONAJE ȘI IPOSTAZE

DEPLASĂRI

Deplasarea I

S-a ajuns în cele din urmă, la concluzia că, de la minister, ar trebui să meargă el însuși la fața locului să vadă cu ochii lui situația și, înfuriat, a dat telefon soției să-i pregătească repede valiza cea mare, valiza de voiaj, cu fularul cel gros, și cămășile pe care le știe, și cravatele, bineînțeles, și batistele, și ciorapii, și mănușile îmblănite, și cele două pulovăre, unul așa altul așa, și prosoapele, și sprayurile, bineînțeles, ce se tot miră? (Vai, dacă ar fi știut, dacă ar fi bănuit ar fi insistat mai mult la croitor să-i fi terminat sacoul de lînă, ar fi fost o splendoare la pantalonii maron !) și pasta, să nu uite să-i pună pasta de ras, și pasta de dinți, și apa de gură, și apa de colonie (bine, și sticla de cabernet că oricum... ceaiul...), și maiaul că s-a anunțat vreme cu ger grozav, sigur că o să plece, o să plece chiar azi la ora 14, acum e zece și el o să plece la 14, are de rezolvat o vastă problemă și o să plece la 14 la Chitila, bineînțeles, la secția aceea, păi unde să se ducă ? La Chitila, sigur că la Chitila, s-au încurcat acolo niște treburi și ministerul a hotărît să meargă el și el ce să facă ? Bineînțeles că totul s-a petrecut pe neașteptate, să facă ea valiza cu toate cele necesare, așa cum i-a spus, fiindcă s-ar putea să rămînă la Chitila chiar și pînă a doua zi.

Deplasarea a II-a

Directorul îl chemă, îi dădu delegația și un colet, atrăgîndu-i atenția să fie cu ochii în patru, să nu cumva să-l uite în tren. Fiindcă ăsta este tot scopul misiunii sale : să ajungă la Poiana Brașov unde îl va întîlni pe destinatar care, din coincidență, poartă chiar numele său. E un băiat nici prea înalt, dar nici prea scund, în orice caz pasionat de schi, cum vede o pantă cu zăpadă se și aruncă asupră-i fulgerînd. Așa că o să-l găsească acolo între colegii de vacanță, nimerește el. Oricum, e la vila „Mesteacănul", camera 4, iar dacă nu-i la ora la care ajunge îl așteaptă, că nu se poate să nu apară la masă, ori la prînz, ori seara, în fine să nu se lase pînă nu-i predă pachetul. Să stea acolo pînă-l găsește, în orice caz să nu vină cu pachetul înapoi, nici prin gînd să nu-i treacă așa ceva, chiar de-ar fi vorba și de-o săptămînă, doar va primi diurnă.

Și subalternul a plecat ținînd, desigur, seama de toate instrucțiunile, dar cînd ajunse și îl găsi, pasionatul amator de schi, deschizînd în fața lui coletul, își dădu cu palma peste frunte :

— Ce se petrece cu tatăl meu? Să vă trimită atîta drum numai pentru că mi-am uitat eu pijamaua ?

Vasile BARAN

„Un copac pe zi" la... coș ?

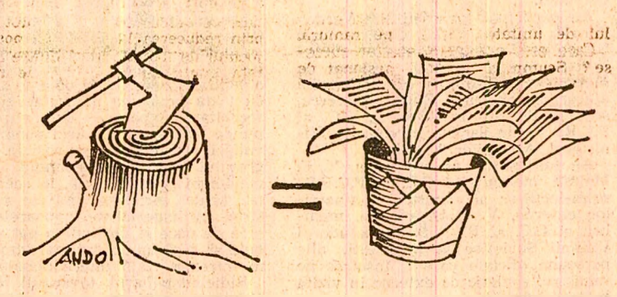

Desen de ANDO

Om econom...

Expresia se impune din ce în ce mai mult în actualitatea preocupărilor noastre. Ea a desemnat dintotdeauna calitatea morală a celui care nu risipește cu stinga ceea ce a adunat cu dreapta. Expresia a dimensionat optica rațională și morală a omului chibzuit, grijuliu cu ceea ce s-a născut din mîinile și efortul lui, constituind în același timp opusul conduitei indolente și risipitoare, a gîndirii... tîndălești, de mînă spartă în folosirea bunurilor ivite din muncă și sudoare.

Cu atît mai mult azi, cînd tot ceea ce creăm ne aparține, spiritul de economie constituie o probă de civism, de slujire a intereselor generale și a proprilor interese, așa cum se subliniază cu limpezime și în Codul etic comunist. Spiritul de economie se învață — și se cuvine să se învețe și mai temeinic ! — în practica gospodăririi exigente a avuției societății încredințate spre gestiune. „Nababii" care ar fi în stare să taie o pădure pentru a alege un stilp de casă sau să arunce la coșul de hîrtii, cu neglijență condamnabilă, „un copac pe zi" (precum în desenul de mai sus), sînt adevărați rozători din zestrea societății, indivizi cu o optică anacronică, imorală. Omul econom, în noile condiții sociale de azi, este omul maximei griji și răspunderi față de valorile mari sau mici ce i-au fost încredințate ; este omul care nu numai că nu risipește nimic, dar nu îngăduie nici la alții risipa, dovedindu-se un factor de opinie înaintat, un administrator sever, chibzuit, inventiv, eficient al bunurilor publice.

FIȘIER SOCIAL

„Cum de reușesc alții ?"

Nu mai ține minte cine i-au fost primii sfătuitori: de carieră, de viitorul lui. În ansamblu (per ansamblu, cum spunea chiar tatăl), s-au ocupat foarte mulți — părinți, unchi, mătuși, prieteni ai familiei și prieteni ai prietenilor, toți — unul și unul... În orice caz, înainte de a se prezenta la examenul de admitere, el se și afla în posesia unui program de acțiune, pus la punct cu mare migală : trebuie să domini în toate împrejurările ; trebuie să te alegi în toate comisiile etc. ; trebuie să-ți faci un nume, astfel încît la terminarea studiilor, să nu mai ai probleme... Nu, el nu se gîndea la un post în București, un post de stagiar la o instituție oarecare, ci la o bursă de studii peste granițe, unde să vadă lumea, să-și creeze relații, de unde să se-ntoarcă într-un post-cheie... Asta ar fi trebuit să fie prima lui lovitură. Doamne, ce chin a fost pînă s-a văzut student, în sfîrșit, s-a dat o suplimentare de locuri. Cînd a fost să se-aleagă în comisii a cam rămas pe dinafară. Burse de studii au obținut alții. El a fost repartizat în provincie, la vreo 400 kilometri de București.

După două luni, face rost de mult rîvnita negație. Asta a fost, de fapt, prima lui lovitură. Important acum, i se explică, este pe cine mizezi. Existau niște semne că tovarășii din conducerea instituției unde-și găsise adăpost nu s-ar înțelege în unele chestiuni importante. Acu-i acu, și-aici trebuia dată lovitura : cu cine ții ? Se dă și el cu unul, cu altul, după împrejurări, în cele din urmă — se stabilizează : mai sigur dintre toți i se pare un adjunct... Vine o anchetă, lucrurile se limpezesc, adjunctul este destituit, el, maestrul loviturilor, încearcă să se salveze prin transfer... Intră în joc noi sfătuitori, ce se pretind cu mai mare experiență. La urma-urmei, cu ce se-ncepe o carieră serioasă ? Cu o căsătorie bine gîndită. Aici trebuie dată lovitura. Sfătuitorii i-au și găsit mireasă. Socrul, 45 de ani, în plină vigoare, în plină ascensiune. Pe deasupra, mai părea și săritor la nevoie. Trec vreo trei luni, el, ginerele, așteaptă un semn, o dovadă de afecțiune, ceva concret: niște bani, un post, o avansare... Dar se-ntîmplă să avanseze socrul. Și se constată că omul ăsta are ciudățeniile lui : cu cît ajunge mai sus, cu-atît e mai sever, și cu el — și cu cei din jur. Nu dă un leu, nu mijlocește nimic. „Dacă de mine nu-ți pasă, măcar nu uita că ai o fată !" se revoltă ginerele. „Cum o să uit ? zice socrul. Am o fată, am crescut-o, am ajutat-o să-nvețe o meserie, muncește, ți-am dat-o de nevastă, n-aveți decît să vă faceți viața"... Ginerele s-a destăinuit sfătuitorilor și pe loc s-a ajuns la concluzia: singura soluție onorabilă ar fi divorțul...

Pînă pe la vîrsta de treizeci și cinci de ani, omul acesta și-a consumat energia în nenumărate combinații, ce se voiau care de care mai abilă, mai de efect — în speranța că va reuși să dea marea lovitură... Insuccese repetate, ținînd de o slabă pregătire profesională, de aranjamente stupide, de încălcări grosolane ale normelor noastre de conviețuire socială etc. ar fi trebuit să-l ajute a înțelege că o viață de om nu se poate clădi pe „combinații" și „lovituri de maestru". Satisfacțiile morale și materiale nu pot fi decît rezultatul unei munci perseverente, în folosul societății. A priceput totul pe dos : s-a înrăit, s-a-năcrit ; i-a fost mult mai dragă explicația că toți s-au unit împotriva lui, cu dorința de a-l scoate mereu din competiție. A uitat și ce-a învățat, munca îl irită, colegii de birou îl agasează, prietenii îl părăsesc, pe rînd. O singură întrebare îi revine, cu mai mare insistență : cum se face că alții au reușit, reușesc ?

Poate fi un semn bun : încă nu e prea tîrziu să afle răspunsul adevărat.

Nicolae TIC

„Un copac pe zi" la... coș ?

Desen de ANDO

Om econom...

Expresia se impune din ce în ce mai mult în actualitatea preocupărilor noastre. Ea a desemnat dintotdeauna calitatea morală a celui care nu risipește cu stinga ceea ce a adunat cu dreapta. Expresia a dimensionat optica rațională și morală a omului chibzuit, grijuliu cu ceea ce s-a născut din mîinile și efortul lui, constituind în același timp opusul conduitei indolente și risipitoare, a gîndirii... tîndălești, de mînă spartă în folosirea bunurilor ivite din muncă și sudoare.

Cu atît mai mult azi, cînd tot ceea ce creăm ne aparține, spiritul de economie constituie o probă de civism, de slujire a intereselor generale și a proprilor interese, așa cum se subliniază cu limpezime și în Codul etic comunist. Spiritul de economie se învață — și se cuvine să se învețe și mai temeinic ! — în practica gospodăririi exigente a avuției societății încredințate spre gestiune. „Nababii" care ar fi în stare să taie o pădure pentru a alege un stilp de casă sau să arunce la coșul de hîrtii, cu neglijență condamnabilă, „un copac pe zi" (precum în desenul de mai sus), sînt adevărați rozători din zestrea societății, indivizi cu o optică anacronică, imorală. Omul econom, în noile condiții sociale de azi, este omul maximei griji și răspunderi față de valorile mari sau mici ce i-au fost încredințate ; este omul care nu numai că nu risipește nimic, dar nu îngăduie nici la alții risipa, dovedindu-se un factor de opinie înaintat, un administrator sever, chibzuit, inventiv, eficient al bunurilor publice.

PREȚUL INUMAN AL RĂTĂCIRILOR MISTICE

și învățămintele unor întîmplări tragice

Din fericire, Elisabeta U., dintr-un sat din județul Bistrița-Năsăud — pe nume Poienile Zăgrii — a fost ajutată să supraviețuiască. Are frumoasa vîrstă de 17 ani, este elevă în clasa a X-a a școlii generale și stă la internatul școlii din comuna Zagra. Dar cu un timp în urmă îi fusese hărăzit să **moară.** Cum, de către cine?

...Zile dinainte de vacanță, cînd dorul de familie te face să stringi geamantanul nu cu mîinile, ci cu aripile. Acasă ! Cuvînt care adună în el toate bucuriile. Dar la cuvîntul „acasă", un vag abur încețoșează privirea Elisabetei, iar bărbia începe să-i tremure. Pentru că **atunci,** acasă... Momente de coșmar îi revin în amintire. Se revede în patul de-acasă, arsă de febră, cu frații speriați strînși în jurul ei... Tatăl bolborosea ceva dintr-o carte, iar mama căuta de zor hainele curate ale fetei, pregătind-o pentru „drumul de veci". Și-acel om în alb care îi striga tatălui cuvinte neînțelese: „transfuzie... injecții... internare..." Dar, mai ales, vocea înfundată a tatălui, cerînd omului în alb să nu tulbure „trecerea copilului în împărăția de o mie de ani".

Pare de necrezut, absurd: un tată cerea medicului să-l lase copilul pradă morții!

Dar să traducem în limbaj... omenesc cele întîmplate, pentru a explica drama tinerei care astăzi se bucură de viață. O infecție relativ banală care putea fi ușor învinsă prin administrarea de antibiotice. Tatăl însă s-a făcut luntre și punte pentru a-i împiedica pe medici să intervină. La început a ținut-o ascunsă de vecini. Apoi, cînd infecția a început să roadă trupul tînăr, a început s-o „pregătească" pentru „viitoarea împărăție de o mie de ani".

Nu, tatăl nu este un alienat mintal, un schizofrenic, așa cum s-ar putea crede. Sadismul era generat de altceva: de bezna misticismului. Omul căzuse pradă unei secte religioase numite „iehovism". Citeva dintre „preceptele" acestei secte care propagă cel mai odios obscurantism : 1) interzicerea oricărei intervenții „din afară" asupra organismului omenesc, adică a injecțiilor, transfuziilor, operațiilor chirurgicale; 2) facilitarea trecerii în „împărăția celor o mie de ani" a tinerilor; 3) interzicerea oricărei bucurii „pămîntene", pentru a o trăi în „viața de apoi"; 4) interzicerea oricărei lacrimi la moartea celor dragi, deoarece asta l-ar mînia pe... Iehova. Ceea ce, mai exact, înseamnă : 1) lăsați-i pe oameni să moară; 2) pentru moarte, alegeți tinerii; 3) nu vă lăsați „ispitiți" de nici un fel de bucurie în viață; 4) singura „bucurie" e să-l vezi mort pe cel drag.

Cum adică, vă veți întreba, într-un sat ca Poienile Zăgrii, unde medicina, mecanizarea, electricitatea, învățătura au fost de mult împămîntenite de către oameni, unde bucuriile vieții pătrund tot mai adînc în existența oamenilor, unde copiilor le sînt hărăzite frumoase rosturi în viață — mai pot persista asemenea anacronisme?

— Ne-am dat seama că în casa vecinului se petrece ceva rău. De cîteva ori am văzut mașina „Salvării" plecînd goală. Am auzit și vocile mînioase ale medicilor. Și-atunci am lăsat la o parte sfiala. Am pătruns în casă. Am scos noi ființa fetița, am chemat „Salvarea" și am scăpat-o — ne spune una din vecine. Pentru salvarea vieții ei au fost folosite cele mai moderne mijloace ale medicinii. Iar acum, datorită acestui fapt, trăiește, își pregătește o viață firească, demnă, ca și cei-lalți de-o vîrstă cu ea. Consătenii, dînd dovadă de adevărată omenie, au intervenit, au smuls-o morții pe care i-o hărăziseră niște dogme întunecate. Viața a învins. Dar dacă...?

...Dramă zguduitoare în familia soților Alexandru și Ștefania C. din comuna Livezile de lîngă Bistrița. Provocată de aceleași practici mistice, purtînd același nume — „iehovism". Aveau trei fetițe: Monica (6 ani), Mihaela (4 ani) și Ana (2 ani și 3 luni). Toate au pierit în condiții tragice. Dacă împrejurările în care și-au pierdut viața cele trei fetițe n-ar fi cunoscute, s-ar putea crede că a fost vorba de un accident.

Dar să derulăm faptele. Soții C., prinși în tentaculele aceleiași secte, își îndeplineau seară de seară „misiunea" de a atrage noi adepți din comună. Timp în care fetițele erau părăsite, încuiate în casă, pe dinafară; în încăpere, o sobă cu petrol. Nu o dată, vecinii le auzeau plîngînd dincolo de obloanele trase, nu o dată le-au atras atenția părinților asupra primejdiei ce le pîndește. De fiecare dată însă, își amintește bătrînul Ioan Ilvan, atît mama, cît și tatăl copiilor dădeau aceleași răspunsuri stranii: „...noi le deschidem calea fericirii veșnice"; „are cine le purta de grijă — Iehova". În seara aceea, mama se afla la căpătîna iehovistă, bătrînul Alexandru Nițu, unde primea „instrucțiuni", iar tatăl — la o altă fanatică din comună, Paraschiva Gamenschi. „Întrunirile" au fost întrerupte de strigătele vecinilor. Ireparabilul se produsese: soba cu petrol a explodat. Au spart ușa. Le-au găsit pe cele trei fetițe asfixiate. Cineva a încercat imposibilul — respirație la gură. Incredibil, dar a fost bruscat de unul din „frați", Grigore Jauca, ginerele lui Alexandru Nițu : „Lăsați a se face voia lui Iehova". (?!!) Care om ar putea rămîne pasiv în fața unei asemenea întîmplări? În cele din urmă, fetițele au fost sulte într-o mașină și duse la spitalul din Bistrița. Prea tîrziu însă!

Cinismul și neomenia „fraților intru domnul" nu s-au oprit aici. Ei s-au decis să-i „mîngîie" pe părinții impietriți de durere, să-și manifeste „solidaritatea" față de ei. Cum? Printr-o înscenare care întrece orice închipuire. Au dat sfoară printre „frații" din alte localități, care au venit la cimitirul din Bistrița, unde se afla sicriul cu cele trei fetițe. O adunătură pestriță, îmbrăcată în haine de culori țipătoare, a trecut prin fața sicriului, unde se bolborosea versete de... laudă. Apoi, fiecare a ținut să-și arate „solidaritatea". Au aruncat peste ochii închiși ai copiilor.... bani! Nu flori, ci bani! Hîrtii de 25 și o sută. Tatălui i-au spus să adune acești bani, ca pe o... ofrandă, ca pe o **răsplată.** Iar mamei, înnebunite de durere, i-au interzis să plîngă.

Ce s-a întîmplat mai departe cu viața celor doi soți care și-au neglijat ce aveau mai scump în viață, copiii, datorită tributului plătit misticismului?

Îl întîlnim pe Alexandru C. la consiliul popular, unde venise să ridice actul de deces. Își sprijină bărbia în pumnii mari, printre care șiroiesc lacrimi. Nu încearcă să le șteargă. „Plîng, pentru că atît mi-a mai rămas. Aș vrea să-i văd eu acum pe àia care mi-au interzis". Și-și strînge pumnul mare. Cine i-a „interzis"? Ne-o spune singur: „Àia care i-au interzis și nevesti-mi. Acum, ea este la spital". Cine-s „àia"? Nu e greu de ghicit. Acei propagatori ai întunericului și morții care, vorbind în mod fariseic despre „iubirea față de om", au terfelit în picioare demnitatea omului.

În sala consiliului popular se lasă o liniște apăsătoare. Funcționarul îi înmînează certificatul de deces. Omul îl deschide și-l parcurge absent. Parcă nu-i vine a crede. Încearcă să așeze actul în portofel, dar se împiedică de un carnet CEC. 14 000 lei. Prețul copiilor. Și geme surd : „Ce-au făcut din viața mea! Cum mi-au otrăvit-o!".

Am stat de vorbă cu diferiți oameni din sat, întrebîndu-i : „Cum de s-a putut petrece așa ceva ?". Răspunsurile au fost unanime : „Am fost cu toții zguduiți. Pentru că aici sînt oameni așezați, harnici, oameni de omenie care trăiesc din plin noua viață pe care ne-o clădim". Într-adevăr, și în această comună s-au produs în ultimul timp schimbări remarcabile, care au transformat aspectul așezării, viața oamenilor. Binefacerile civilizației și ale culturii se văd la tot pasul : numeroase antene de televizor pe case, frumoasele clădiri ale școlii generale, căminului cultural, dispensarului. Cu atît mai mult stăruie întrebarea : cum de își mai croiesc drum asemenea manifestări ale înapoierii, ale obscurantismului ? Chiar dacă, de bună seamă, ele sînt excepții.

Am auzit și următorul răspuns semnificativ : „Totul trebuie luat în seamă de la început. Altminteri, pecinginea crește". Cu alte cuvinte, obștea satului, și, în primul rînd, comuniștii, acești purtători ai adevăratului umanism, pot și trebuie să preîntîmpine asemenea manifestări nocive, anacronice față de epoca noastră. Mai precis, printr-o activitate politico-educativă susținută, convingătoare, argumentată, să îndrepte puternic lumina științei materialiste, a concepției noastre revoluționare despre lume și societate asupra părților umbrite din conștiința unor oameni, astfel încît să nu existe nici un colțișor unde să se poată aciua mucegaiul misticismului, al obscurantismului. Este o datorie a însăși omeniei din noi.

Laurențiu DUȚĂ
Gheorghe CRIȘAN

A te comporta ca găina în grămadă este păgubitor, chiar cînd grămada e mare, și cu atît mai mult cînd este mică

În vreme ce zootehnia are nevoie de cantități sporite de furaje, în multe unități din Ialomița și alte județe au rămas pe cîmp nestrînse importante cantități de coceni și furaje

În județele Ialomița, Ilfov și altele se află încă pe cîmp cocenii de pe mii de hectare. Nu este nevoie de ei ? Ba da, pentru că zootehnia are nevoie imperioasă de furaje, iar cocenii în perioada recoltatului conțin circa 25—30 la sută din valoarea știuleților, adică foarte mult. Acum, după ce au trecut cîteva luni de toamnă cu ploi și de iarnă aspră, valoarea nutritivă a cocenilor a scăzut, iar o parte sînt mucegăiți și degradați. Parcurgînd un itinerar pe principalele trasee ale județului Ialomița, și îndeosebi pe tarlalele mai îndepărtate de localități și de șoselele asfaltate, se poate vedea că de la data cînd unitățile agricole au anunțat încheierea recoltatului, adică de la sfîrșitul toamnei și pînă acum, s-a lucrat foarte puțin la strîngerea cocenilor și la eliberarea terenului. Acum, o parte a cocenilor este împrăștiată pe cîmp, așa cum a rămas în urma combinelor ; pe alte suprafețe, unde au pășunat cîteva zeci de mii de oi din județul Brașov sau din Ialomița, tulpinile fără frunze zac vraiște. În alte locuri, cocenii au fost strînși în glugi, pe tarlale sau pe marginea acestora, dar transportul lor întîrzie.

Se pune întrebarea : ce fac conducerile unităților agricole, consiliile unice agroindustriale pentru a strînge tot ce mai poate fi utilizat în hrana animalelor, cît și pentru eliberarea terenului și executarea grabnică a arăturilor în „ferestrele iernii" ? O constatare : viteza zilnică planificată la strîngerea cocenilor și eliberarea terenului este de 700 hectare în cooperativele agricole și 450 hectare în întreprinderile agricole de stat. Este prea puțin față de posibilitățile reale, dar nici această sarcină minimă nu se realizează. Căutăm să aflăm cu ce mijloace și cu cît spor se lucrează la I.A.S. Jegălia, unde mai sînt circa 500 hectare cu coceni sau tulpini de porumb. În ziua cînd am fost în această unitate, principalele cadre de conducere — directorul și inginerul-șef — erau la o ședință la S.M.A. De asemenea, șefii de fermă erau și ei în ședință la sediul I.A.S. Secretarul organizației de partid din sectorul vegetal, Constantin Tudorache, care tocmai încheiase ședința cu fermierii, sublinia că ar fi necesare 20 de combine pentru a se elibera terenul. Desigur, este nevoie de organizarea întrajutorării cu utilaje pe ansamblul consiliului unic agroindustrial Dragalina, din care face parte unitatea amintită. Dar înainte de orice, trebuie folosite intens utilajele proprii, toate combinele și mijloacele de transport. Or, în timp ce cadrele de conducere și specialiștii își pierdeau timpul prin ședințe „de lucru", în cîmp nu lucra nici una din cele 13 combine tip CSU. Aceste utilaje au fost concentrate la una din fermele cu suprafețe mari de coceni nestrînși, dar nimeni nu s-a gîndit să asigure și motorina strict necesară tractoarelor. Și nu pentru că nu ar fi existat în întreprindere, ci pentru că nu a ajuns unde trebuie.

În județul Ialomița, unde s-au cultivat 174 000 hectare cu porumb, în cea mai mare parte pe terenuri irigate, a crescut atît producția de boabe, cît și cantitatea de coceni. Specialiștii apreciază că la fiecare hectar, în zona irigată, s-au obținut cîte 5—6 tone de coceni și chiar mai mult. În multe unități, mecanizatorii și cooperatorii au depus eforturi stăruitoare pentru strîngerea și punerea la adăpost a tot ceea ce produce pămîntul, atît știuleți, cît și tulpini. „La noi este prețuită întreaga plantă de porumb fără să o mai subimpărțim artificial în producție principală și secundară. De aceea am stimulat pe mecanizatori, pe toți lucrătorii unității să strîngă cocenii de pe toate cele 4 000 hectare cultivate cu porumb — precizează tovarășul Dumitru Dumitru, directorul I.A.S. Pietrolu. Pentru a nu prelungi recoltatul am început să strîngem cocenii concomitent cu știuleții, încă din luna septembrie, posibilitate creată prin cultivarea hibrizilor cu perioade diferite de vegetație. Acum folosim produsele așa-numite secundare ale culturilor agricole — coceni, ciocălăi, vrejuri de soia — pentru a grăsa 5 000 de taurine și a hrăni mii de oi".

Desigur, la fel procedează și alte unități agricole. Dar faptul că în multe I.A.S. și cooperative agricole recoltatul se consideră încheiat în timp ce cocenii mai stau vraiște pe cîmp aduce în discuție atitudinea celor care, sub diferite motive, nesocotesc acest furaj. Dincolo de aspectele concrete, situațiile amintite vădesc o anumită mentalitate a unor cadre de conducere. Să ne explicăm. S-a spus de multe ori în cursul anului trecut și pe bună dreptate că 1979 este un an al furajelor. Într-adevăr, ploile abundente din vară au favorizat dezvoltarea vegetației la toate culturile. În aceste condiții nu pot fi în nici un fel justificate situațiile întîlnite în diferite unități, unde, acum cînd mai sînt cîteva luni bune pînă la viitoarea recoltă de masă verde, depozitele de furaje au multe locuri goale. Ca și în cazul cocenilor rămași în cîmp, al paielor și vrejurilor, în unele locuri s-a manifestat aceeași atitudine de indiferență, de lipsă de spirit gospodăresc. Or, dezvoltarea zootehniei nu se realizează cu cifre și planuri umflate ale unor unități, ci cu furaje cît mai multe. Iar sarcinile mari ce stau în fața zootehniei, resursele limitate de care dispunem nu ingăduie nimănui să manifeste delăsare față de rezolvarea problemei furajelor. Reluăm aceste lucruri arhicunoscute pentru a sublinia necesitatea ca organizațiile de partid locale să determine, încă de pe acum, conducerile unităților agricole, consiliile populare, consiliile unice agroindustriale să adopte măsuri concrete pentru creșterea producției de furaje, pentru a nu se mai repeta situații de felul celor semnalate, să găsească noi soluții pentru a asigura hrănirea animalelor în condiții corespunzătoare și creșterea producției zootehnice.

În momentul de față eliberarea terenurilor pînă la ultimul hectar constituie și una dintre sarcinile de maximă urgență pentru pregătirea campaniei agricole de primăvară. Acum, cînd mijloacele mecanice nu sînt angrenate la alte lucrări, este necesară organizarea exemplară a activității formațiilor de mecanizatori. Specialiștii, cadrele de conducere din cooperativele agricole Crăsani. Vlad Tepeș, Rași, Ciochina, Dorobanțu, unități în care există sute de hectare ocupate cu coceni, nu se ocupă de organizarea muncii în schimburi prelungite. Supunem atenției această situație întrucît mijloacele mecanice și atelajele pot circula în cîmp mai ușor cînd terenul este înghețat, îndeosebi seara și dimineața. Or, tocmai la aceste ore în unitățile amintite nu se lucrează deloc.

Aspectele la care ne-am referit pun în lumină necesitatea intervenției hotărîte a organelor de partid și agricole județene, a consiliilor unice agroindustriale pentru strîngerea grabnică a cocenilor, a tuturor resturilor vegetale, pentru eliberarea grabnică a terenurilor și pregătirea acestora pentru viitoarea recoltă.

C. BORDEIANU
M. VIȘOIU

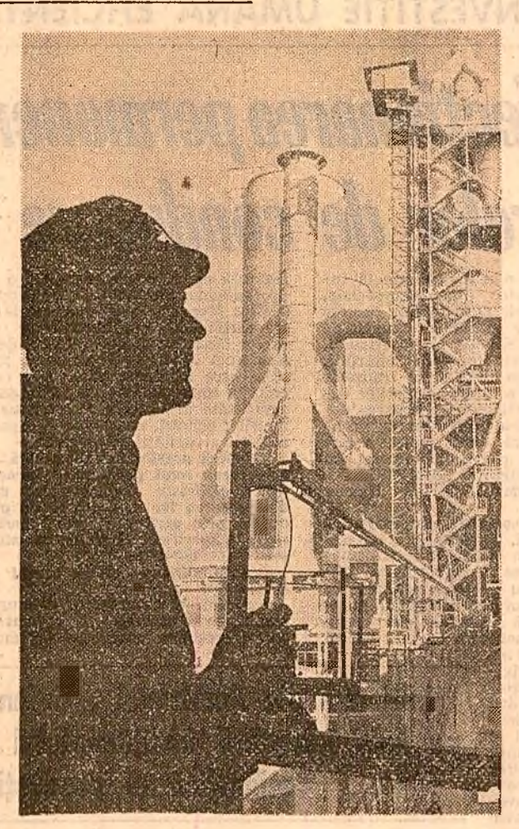

Rezultatul promovării noului, al modernizării tehnice: DEPĂȘIREA PRODUCȚIEI FIZICE

Din experiența colectivului muncitoresc de la Combinatul de lianți și azbociment din Fieni

Aici, la Fieni, a fost construită, încă din 1914, o fabrică de ciment care prelucra calcarele de Lespezi, Dobrești și Gilma, marnele de la Malu Roșu și gresiile calcaroase de la Moroeni. În ultimii ani, fabrica a fost extinsă și modernizată ; s-au construit noi linii tehnologice și astăzi **combinatul de lianți și azbociment,** căci despre el e vorba, se numără printre cele mai importante unități ale industriei materialelor de construcții. O întreprindere dotată cu utilaje de înalt randament, cum este cuptorul de 3 000 t clincher pe zi, unde întregul proces tehnologic este condus și urmărit de un calculator care stabilește parametrii optimi de funcționare. Omului îi revine aici rolul de a supraveghea și de a asigura buna exploatare și întreținere a acestor utilaje de mare productivitate, de funcționarea cărora depind și rezultatele obținute în producție.

Pentru cimentiștii din Fieni, bilanțul anului 1979 constituie o confirmare a bunelor rezultate. S-au realizat peste prevederi : 129 000 t ciment, 225 km echivalenți tuburi, 185 000 mp plăci, 11 500 t var și o producție netă suplimentară de 16 406 000 lei. Sînt rezultate ce onorează străduințele unui colectiv de oameni dornici să găsească mereu soluții tehnice moderne, eficiente, care să ducă la sporirea producției, a productivității muncii. Un colectiv despre a cărui hărnicie vorbesc și obținerea în 1979, pentru a două oară, a „Ordinului Muncii" și decernarea titlului de unitate fruntașă pe ramură.

Care este explicația acestor succese ? Scump la vorbă și pasionat de rigoarea cifrelor, directorul tehnic al combinatului, tovarășul inginer **Ion Simionescu,** punctează sintetic cîteva din laturile activității economice a întreprinderii : „Buna pregătire a condițiilor tehnico-materiale necesare producției, buna organizare a muncii, a tuturor locurilor de muncă, perfecționarea conducerii, ridicarea calificării oamenilor sînt preocupările noastre statornice. Caracteristic pentru activitatea noastră este faptul că de fiecare dată sîntem interesați nu numai de problemele «la zi», ci și de cele de perspectivă. Ne gîndim nu numai la pasul pe care-l facem azi, ci și la pasul pe care-l vom face mîine".

Despre inginera **Viorica Mândoiu,** despre competența ei profesională se vorbește mult și cu mîndrie în combinat. Are un birou luminos și cald, dar n-am găsit-o aici. Era în combinat. Ne prezintă cîteva din soluțiile tehnice experimentate, vorbește cu înflăcărare.

„Prin introducerea piritei cu adaos corector la măcinarea brută la linia de 3 000 tone de clincher pe zi s-a reușit stabilirea procentului optim de adaos. Rezultatul ? Făina pentru linia de 3 000 arde mai ușor și de aici însemnate economii la consumul de energie și o simțitoare creștere a calității. O altă măsură : îmbunătățirea parametrilor tehnologici la cuptoarele de var, prin montarea unor regulatoare de presiune pe conducta de gaze, a permis atingerea parametrilor optimi de funcționare a cuptorului 2 și îmbunătățirea calității varului".

Sînt doar cîteva din măsurile aplicate, o parte din soluțiile tehnice datorate nestinsei dorințe de promovare a noului, de permanentă modernizare specifice oamenilor pentru care meseria nu e simplă profesie, ci perseverență, frămîntare, căutare.

Pe inginerul **Florin Apostol** l-am găsit la gura cuptorului de 3 000, aflat în reparație planificată.

„Cu prilejul reparației planificate aplicăm — ne spune interlocutorul nostru — în premieră națională și poate chiar mondială una din soluțiile tehnice stabilite de noi : diminuarea și chiar excluderea posibilității de deformare a tolei cuptorului, prin reducerea la minimum posibil a jocului de manta, adică dintre suprafața cuptorului și inelul de rulare. Acest gigant de oțel aflat în permanentă rotire, datorită atît greutății lui considerabile, cît și jocului amintit dă naștere unei ușoare deformări care, transmisă în interior, deteriorează căptușeala. Refacerea ei în actualul ritm înseamnă consum de materiale și de timp, timp în care un utilaj de bază, un utilaj de foarte mare productivitate rămîne blocat, nu produce".

Aplicarea acestei soluții va conduce la reducerea frecvenței reparațiilor planificate, la creșterea ciclului de funcționare și mărirea productivității cuptorului. Se estimează obținerea pe această cale a unei producții suplimentare de circa 30 000 t ciment pe an. Considerăm că nu ar fi lipsită de interes **organizarea unui schimb de experiență între unitățile de profil din țară, în vederea preluării acestei inițiative, a acestei soluții tehnice valoroase.**

„Încă un fapt deosebit — intervine tovarășul **Petru Bălan,** secretar adjunct al comitetului de partid — care probează, o dată în plus, spiritul de întrajutorare muncitorească, evidențiat și acum la reparația cuptorului de 3 000. Din celelalte secții, de la celelalte linii tehnologice participă muncitori care contribuie efectiv la grăbirea ritmului, la scurtarea timpului afectat reparației, fiecare muncind acolo unde e nevoie, indiferent de calificarea lui de bază. S-au remarcat prin entuziasmul și faptele lor de muncă : Ion Marcelin — șef de formație, lăcătuș, Ion Aldea — sudor, Ion Nedelea — morar, Vasile Suditu — lăcătuș, Alexandru Bărbulescu — șef de formație, lăcătuș".

Încă o inițiativă care ar putea fi preluată de alte unități, una din cele ce nu se află trecute în nici un plan de măsuri, dar care e pornită din sufletul oamenilor. Și o dovadă a tuturor acestor preocupări : în prima lună a acestui an, colectivul combinatului a realizat peste plan 10 000 tone ciment, 15 000 mp plăci din azbociment și 2 000 tone var pentru construcții.

Cezar CONSTANTINESCU
Ion MANEA

AU CREZUT ÎN PROPRIILE FORȚE și au redus importul cu 12 milioane lei valută

La Combinatul de celuloză și hîrtie din Drobeta-Turnu Severin, inițiative eficiente pentru asimilarea pieselor de schimb

Combinatul de celuloză și hîrtie din Drobeta-Turnu Severin — unitate nouă, modernă — constituie unul din pilonii de bază ai industriei mehedințene. De la intrarea în producție a primelor capacități au trecut doar cîțiva ani. Și mai scurt este timpul de cînd combinatul a început să producă **din plin,** cu toate instalațiile. În ce constau, practic, principalele realizări economice ale colectivului combinatului ? La unele instalații — cum sînt cea pentru carton și confecții din carton și cea pentru hîrtie miez — parametrii proiectați au fost atinși cu 7 și, respectiv, 4 luni mai devreme. Producția livrată beneficiarilor interni și partenerilor externi s-a bucurat, în scurt timp, de aprecieri deosebite.

Firește, despre **munca,** despre rezultatele colectivului de aici se pot spune multe lucruri bune. De data aceasta ne vom opri însă la o valoroasă experiență dobîndită, în scurt timp, în privința **reducerii importului.**

„În acest scop — ne-a spus **Anghel Bărbuț,** secretarul comitetului de partid din combinat — au fost constituite trei colective largi, în componența cărora au intrat specialiști, tehnicieni, maiștri, conducători ai proceselor de producție cu înaltă calificare, toți comuniști cu experiență. Sarcina lor? **Analizarea cît mai temeinică a posibilităților de diminuare a importurilor de piese de schimb.** Principalele aspecte legate de această problemă s-au pus în dezbaterea organizațiilor de partid, s-au aprofundat pentru a stabili, împreună, acele măsuri care să asigure succesul, să determine mobilizarea întregului colectiv într-o asemenea acțiune de amploare".

O perioadă de timp, **peste 850 piese de schimb au fost prezentate în cadrul unor expoziții.** Aici, în acest „laborator" de confruntare directă a ideilor s-au cristalizat primele soluții tehnice, direcțiile de acțiune. Convinși că stă în puterea lor să realizeze, cu forțe proprii, piese de schimb la fel de bune și chiar mai bune decît cele din import, comuniștii au declanșat inițiativa : **„Cu forțele noastre, să realizăm piese de schimb la nivelul celor de import și chiar mai bune".**

„La ora actuală, cînd s-a întărit încrederea în forța și capacitatea de creație a tuturor, putem spune că pentru colectivul nostru nu mai există, practic, probleme, oricît de complexe ar fi ele, care să nu fie soluționate" — ne-a precizat ing. **Gheorghe Scăueru,** șeful serviciului mecanoenergetic. Afirmația se susține, după cîte ne convingem, cu puternice argumente. În prezent, peste 200 dintre cei mai buni maiștri, tehnicieni, specialiști și muncitori cu înaltă calificare se află angajați efectiv în munca de finalizare a unor studii și soluții tehnice.

Inițiativa comunistă se manifestă în cele mai diverse domenii. Bunăoară, la un moment dat, s-a pus problema înlocuirii plăcilor de măcinare de la mașinile pentru defibrat așchiile de lemn și de la morile de măcinare cu discuri, ce se aduceau din import, cu plăci realizate în combinat, cu forțe proprii. Șase oameni — inginerii Gheorghe Gavrilescu, Ion Bugoi, Nica Marcel și muncitorii Dumitru Pupăză, Alexandru Petreanu și Ștefan Popovici — au primit sarcina să se ocupe de soluționarea acestei probleme. Și nu numai că au elaborat căile, soluțiile de rezolvare, dar au dus acțiunea pînă la capăt, pînă s-a dovedit, în producție, că **piesele de schimb respective sînt chiar mai bune, mai rezistente decît cele care se importau.** Și un alt exemplu: comunistul Victor Vieșoiu a fost preocupat, un timp, de găsirea unor modalități pentru înlocuirea pieselor de la motoarele cu turație variabilă și de la instalația de albit celuloza. S-a consultat cu o serie de tovarăși de muncă, a colaborat cu ei pe timpul efectuării unor repetate experiențe și, în final, a reușit să înlocuiască piesele din import cu cele realizate în cadrul atelierului propriu.

Cum este și normal, toate aceste experimentări și soluții elaborate au vizat, în permanență, **asigurarea calității bune a reperelor respective, eficiența pe planul cheltuielilor, al consumurilor de materiale.** Bunăoară, în momentul cînd s-a optat pentru cea mai bună variantă tehnologică în ceea ce privește înlocuirea zalelor de la transportoarele de baloți pentru celuloză, a apărut o altă idee, deosebit de valoroasă : „Realizînd aceste zale în locul celor din import, să găsim soluții și pentru a reduce consumul de metal !" Reperele de la transportoare au fost realizate tot cu forțe proprii. Efectul : zalele respective se comportă foarte bine în procesul tehnologic și, în același timp, se obține, numai de aici, o însemnată economie de oțel de calitate superioară.

Tot printr-un susținut efort de inteligență și neobosite căutări din partea comuniștilor, a celorlalți oameni din combinat, s-au găsit soluții și pentru înlocuirea cuțitelor de la mașina de carton ondulat, de la mașina de confecții din carton ondulat și de la morile conice. Într-un timp mai scurt față de cel preconizat inițial, tot în cadrul combinatului, transportoarele pentru alimentarea cu lemn de celuloză a mașinilor de tocat, ce se aduceau din import, s-au înlocuit cu cele realizate prin eforturi proprii. Eficiența : sînt mai rezistente și capacitatea de alimentare a mașinilor a sporit, pe această cale, cu peste 40 la sută. Autorii inițiativei : ing. Vasile Nuțu și șeful de echipă Gheorghe Ciupercă. Grupa de cercetare din combinat, în colaborare cu specialiști de la Institutul de cercetări textile din București, a început deja acțiunea de înlocuire și asimilare în producție a unor postavuri tehnice pentru mașinile de hîrtie, cartoane și cele pentru deshidratat celuloză. Pînă în prezent s-a reușit să se înlocuiască peste 45 la sută din necesarul din import la acest produs.

Desigur, exemplele ar putea continua. Fapt este că numai în anul trecut, de pildă, **un număr de 160 de piese de schimb, care se aduceau din import, s-au înlocuit cu cele realizate în combinat.** Puternic mobilizat de sarcinile și obiectivele stabilite de Congresul al XII-lea al partidului, **pentru acest an colectivul și-a propus să mai asimileze în producție încă 130 astfel de repere.** Și eficiența economică este deosebită. De la declanșarea inițiativei amintite și pînă la această dată — sînt mai puțin de 3 ani — în combinat au fost asimilate, prin eforturi proprii, cu bune și foarte bune rezultate, peste 600 tipodimensiuni ce se aduceau din import. Aceasta echivalează cu **o economie de aproape 12 milioane lei valută.**

Virgiliu TĂTARU
corespondentul „Scînteii"

Succese în acțiunea de autoutilare

Lucrătorii secției mecanice nr. 1 din cadrul Combinatului de fibre sintetice din Iași, punînd în acțiune gîndirea creatoare colectivă, reușesc să realizeze importante utilaje și piese de schimb cu forțe proprii, prin autoutilare. Între acestea se numără agregate de uscare a fibrelor și firelor poliesterice, rezervoare schimbătoare de căldură, vase cu agitare și altele. Acest harnic colectiv a reușit să realizeze recent și o instalație de cromare cu ajutorul căreia se pot recupera și valurile ce se folosesc în procesul fabricării firelor și fibrelor sintetice, utilaje procurate din import. În acest fel, pe ansamblul combinatului ieșean se vor economisi anual peste 2 milioane lei valută. (Manole Corcaci).

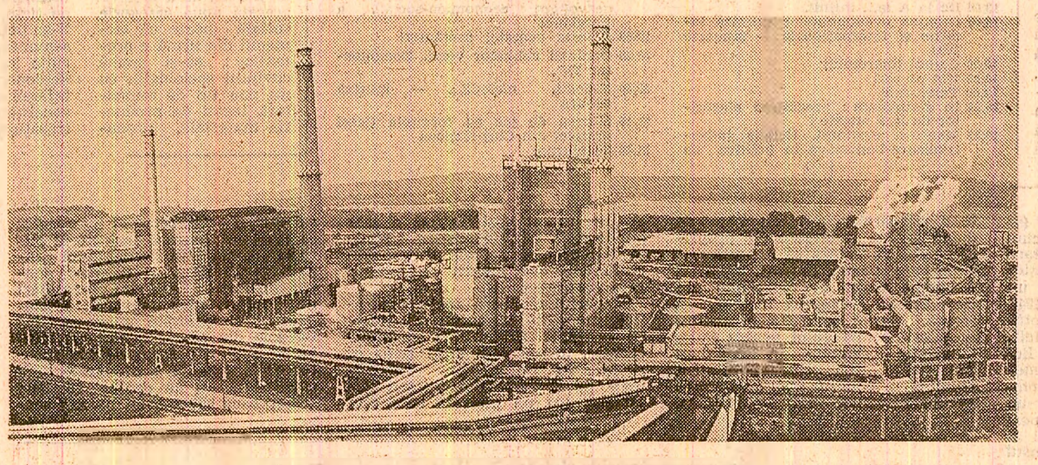

Combinatul de celuloză și hîrtie Drobeta-Turnu Severin

Noi produse și tehnologii moderne

În perioada care a trecut din actualul cincinal, industria județului Dîmbovița a traversat un intens proces de modernizare și diversificare a producției. În acest timp, colectivele de oameni ai muncii din întreprinderile județului au introdus în fabricație 353 produse noi și reproiectate, printre care 67 tipuri de mașini, utilaje și instalații, noi mărci de oțeluri și laminate, lămpi electrice, aparataj electric, materiale de construcții, textile și confecții. Totodată au fost aplicate în producție 170 tehnologii noi. (Gh. Manea).

Creșterea venitului național

(Urmare din pag. I)

Ce a însemnat creșterea accelerată a venitului național în anii actualului cincinal pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru viața poporului ? Tocmai pe baza acestei creșteri și prin înfăptuirea consecventă a politicii partidului de repartizare judicioasă a venitului național pentru dezvoltare și consum, **în perioada 1976—1980 se realizează un volum de investiții de circa 970 miliarde lei,** practic egal cu volumul total al investițiilor din cele trei cincinale precedente. Se asigură astfel punerea în funcțiune a peste 2 800 capacități noi industriale și agrozootehnice mai importante, modernizarea și reutilarea a numeroase întreprinderi și secții, realizarea unui important număr de obiective social-culturale. Tot pe această bază s-a înfăptuit prima etapă a majorării retribuțiilor și s-a trecut la aplicarea prevederilor celei de-a doua etape, ceea ce va duce la **creșterea în cursul acestui cincinal cu circa 32 la sută a retribuției reale a oamenilor muncii,** față de 18—20 la sută, cît era prevăzut inițial. De asemenea, **au fost majorate pensiile și alocațiile pentru copii, s-a realizat un amplu program de construcții de locuințe.**

Perspectiva ? O găsim limpede oglindită în programele muncii noastre. În acest an, cînd întregul popor este chemat să acorde votul candidaților Frontului Democrației și Unității Socialiste, **venitul național,** potrivit planului, **urmează să crească cu 8,8 la sută, iar în cincinalul viitor într-un ritm mediu anual de 6,7—7,4 la sută. Sînt ritmuri înalte, care situează, în continuare, România în rîndul țărilor cu cel mai înalt dinamism economic.**

Înaltul dinamism al venitului național nu se realizează de la sine: aceasta înseamnă muncă și iar muncă, muncă din ce în ce mai bine organizată, mai spornică, mai eficientă ; înseamnă participarea tuturor cetățenilor patriei, cu toată forța și capacitatea lor creatoare, la creșterea eficienței economice, la realizarea unei calități noi, superioare, în toate domeniile de activitate. Iată de ce, **votînd la 9 martie candidații Frontului Democrației și Unității Socialiste, votăm pentru politica înțeleaptă, realistă a Partidului Comunist Român de dezvoltare și modernizare a economiei naționale, de creștere a bunăstării întregului popor.**

La Combinatul industrial pentru construcții de mașini Bistrița

ÎN CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII, JUSTIFICĂRILE NU POT FI LUATE ÎN CALCUL

În anul 1979, un tînăr colectiv, cel al Combinatului industrial pentru construcții de mașini Bistrița, **nu și-a realizat decît în proporție de 45,4 la sută sarcina planificată de creștere a productivității muncii** (calculată pe baza producției nete). Față de anul precedent, realizările efective la acest indicator sintetic erau mai mari cu 61,7 la sută. Alăturînd cele două cifre ajungem la concluzia, că în 1979 s-au depus eforturi stăruitoare pentru creșterea productivității muncii, dar cu toate acestea constructorii de mașini bistrițeni se află departe nu numai față de sarcinile de plan, ci și de posibilitățile de care dispun.

Desigur, restanțele la productivitatea muncii se datorează intrării în funcțiune, anul trecut, cu întîrzieri cuprinse între 3 și 11 luni, a nu mai puțin de 9 capacități de producție, ca și nefundamentării corecte a nivelului cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă. Sînt principalele motive, numite obiective, ale neîmplinirii. Lor li se adaugă o listă de alte cauze, la fel de importante pe planul nerealizării sarcinilor de creștere a productivității muncii, cauze care din păcate sînt trecute, cu destul de mare ușurință, cu vederea. Iată doar cîteva dintre ele : indicele de utilizare a mașinilor-unelte, bunăoară, nu a atins nici 60 procente, iar cel de folosire a timpului de lucru maxim disponibil s-a situat cu 1,8 la sută sub cota stabilită ; numărul invoirilor și absențelor nemotivate a atins 170 mii ore-om, echivalentul unei producții nete de peste 6 milioane lei. În același șir al neîmplinirilor notăm și slaba pregătire a fabricației, lipsa de capacitate la atelierele de proiectare tehnologică, decalajul dintre categoria medie a lucrărilor și cea de calificare a personalului muncitor.

Fie și sumară, această trecere în revistă a neajunsurilor poate servi ca termen de comparație pentru ceea ce s-a întreprins și urmează să se întreprindă, astfel încît acest an să fie mult mai spornic. Iar pentru că și la marea unitate bistrițeană, omul, omul direct productiv este și rămîne cel care dă tonul rezultatelor în creșterea productivității muncii, ne vom opri mai întîi asupra direcțiilor de acțiune menite să ducă la **creșterea indemînării, calificării și policalificării personalului muncitor.** Astfel va fi generalizat, în toate unitățile din combinat, sistemul ce se aplică experimental în secția de prelucrări mecanice a întreprinderii de utilaj tehnologic, ca **un muncitor specialist să lucreze la două mașini,** avînd drept ajutor un proiectant. Săptămînal, în toate secțiile și atelierele va **fi introdusă „ora de pregătire tehnologică",** urmînd ca pentru lucrătorii în sarcina cărora se înscriu întreținerea și exploatarea mașinilor cu comandă numerică, automate și semiautomate să fie organizate cursuri de specializare.

Un alt ansamblu de 15 măsuri vizează **perfecționarea organizării fabricației** și, pe această bază, obținerea unei producții nete de peste 40 milioane lei, concomitent cu creșterea productivității muncii cu peste 3,3 la sută. Este vorba despre lansarea centralizată în execuție a reperelor tipizate pentru electrofiltre și filtre cu saci, reducerea numărului de muncitori indirect productivi cu 8 la sută și repartizarea lor în sectoarele direct productive, creșterea indicelui de utilizare a mașinilor-unelte la 88 la sută și generalizarea, pînă la sfîrșitul trimestrului III, pe întregul combinat, a lucrului în trei schimburi la aceste utilaje. Realizarea prin autoutilare a unor dispozitive de sudură, agregate de găuri-multiax și a altor mașini, ca și materializarea a 13 măsuri ce vizează **perfecționarea tehnologiilor** vor contribui substanțial la creșterea productivității muncii.

Se prefigurează și alte măsuri pentru sporirea productivității muncii, pentru că în programul menit să fundamenteze nivelul acestui indicator, **tehnologii nu și-au spus încă răspicat cuvîntul referitor la tipizarea producției. Nu a fost cuprinsă în plan nici o acțiune care să pună în valoare forța creatoare a specialiștilor cu pregătire superioară,** mulți dintre ei acționînd deocamdată ca simpli dispeceri sau minuitori de bonuri de materiale, în loc să lucreze în proiectare, în serviciile de concepție sau efectiv în sectoarele cu utilaje de înaltă performanță. Lipsesc, totodată, măsurile menite să accentueze rolul deosebit ce revine maiștrilor și șefilor de brigadă în domeniul îmbunătățirii substanțiale a disciplinei tehnologice și a muncii, ceea ce denotă că rezervele interne nu au fost sondate în profunzime și, mai ales, nu s-a reușit să fie investigate pînă la nivelul fiecărui loc de muncă.

Cu toate aceste minusuri, **constructorii de mașini bistrițeni vor spori, prin efort propriu, productivitatea muncii în 1980 față de realizările anului trecut cu 10 la sută.** „Deși ne stă în putere și sîntem hotărîți să depășim cele 10 procente de creștere a productivității muncii — ne declara șeful biroului plan, inginerul Dorin Abagiu — exclusiv pe seama eforturilor noastre, și la începutul anului 1980 combinatul nostru se află exact în situația de la începutul anului precedent în privința fundamentării producției noi, a cheltuielilor de fabricație și deci și a creșterii productivității muncii. Mai exact, pentru acest an, **C.I.E.M.M.R. București ne-a stabilit o sarcină de creștere la productivitate insuficient fundamentată".**

În concluzie, la Combinatul industrial pentru construcții de mașini Bistrița, în momentul de față se cer a fi îndeplinite două condiții : valorificarea integrală, superioară a rezervelor interne printr-o mobilizare mai intensă a întregului colectiv și intervenția neîntîrziată a centralei industriale pentru identificarea posibilităților reale de creștere a productivității muncii în această unitate economică și pentru stabilirea, împreună cu conducerea combinatului, a celor mai eficiente căi și direcții de acțiune în vederea valorificării lor integrale, așa cum o cer interesele economiei naționale.

Gheorghe CRIȘAN
corespondentul „Scînteii"

FAPTUL DIVERS

„Greul-Pămîntului"

La Basarabi-Culme, în cel mai dificil și mai greu sector al Canalului Dunărea-Marea Neagră, unde albia viitoarei magistrale de apă se sapă la adîncimea de 60—70 de metri, a apărut zilele acestea un uriaș de oțel. Greutatea „uriașului" : 35 de vagoane ! Înfigîndu-și colții în pămînt sau în rocă, el disloacă, în doi timpi și trei mișcări, un... vagon de piatră sau de pămînt ! Constructorii l-au botezat asemenea figurilor din basme : „Greul-Pămîntului" și „Sfarmă-Piatră".

Știți cine e uriașul ? Este cel mai mare excavator românesc, construit la Brăila.

Mărul matusalemic

„Nu știu pînă la ce vîrstă un măr poate să facă... mere, dar eu am unul tare bătrîn. Și așa bătrîn cum este, astă-toamnă a făcut mere la fel de frumoase și gustoase ca pe vremea copilăriei bunicului"...

Cel care ne semnalează acest lucru — Ioan Moraru din Ruși Munți, județul Mureș — ne spune că vîrsta mărului este stabilită cu precizie la... 168 de ani. Cum a ajuns la această socoteală „precisă" ? Din mărturiile transmise din tată-n fiu. Așadar, plantat în 1812, nici acum, în 1980, nu l-au doborît viscolul și zăpezile. Așteaptă, tinerește, să intre în primăvară.

„Vreți chibrit ? Numai dacă luați și... țigări"

Medicul Ion Micuț din Curtea de Argeș ne semnalează faptul că, de mai multă vreme, în urbea lui lipsesc din comerț cutiile de chibrituri. „Mai exact — ne scrie el — din cauza unei proaste aprovizionări nu există o cantitate îndestulătoare de chibrituri pentru toată lumea, ci numai pentru... fumători. Adică se vînd condiționat : «Vreți chibrituri ? Luați și un pachet de țigări» — îți spune vînzătorul sau vînzătoarea. Dacă încerci să-i spui că nu ești fumător, nu mai ești înțrebnicit nici măcar cu un răspuns, și pleci supărat... foc !".

Fîntîna și ghețușul

E iarnă, e ger, mai ales noaptea, iar apa din jurul fîntînilor îngheață. La aceste izvoare de apă ale bunilor gospodari e lesne de mers, pentru că ori se feresc să împrăștie apa în jurul fîntînii, ori se îngrijesc să spargă și să înlăture ghețușul. Ceea ce nu s-a întîmplat cu una din fîntînile din satul Ibănești, comuna Al. Vlahuță, județul Vaslui. Cînd o gospodină a încercat să scoată apă, a alunecat pe gheața din jur și a căzut în fîntînă. Nu a mai putut fi salvată.

„Cine ți-o mai lua basma..."

După ce a colindat multă vreme țara în lung și în lat, fără căpătîi, Marian Mocanu din Robeasca, județul Buzău, a poposit și la Brașov, începînd să lucreze într-o întreprindere. „Să lucreze" este un fel de a spune, pentru că a început să absenteze cu zilele, reluîndu-și vechile îndeletniciri dubioase, care în limbajul legii se cheamă hoție. Ce credeți că făcea pentru a-i speria pe cei de la care fura și pentru a nu fi recunoscut după aceea ? Își minjea fața cu funingine și își punea o basma pe cap. În felul acesta a săvîrșit mai multe furtișaguri, astfel că organele de miliție erau pe urmele lui. Deunăzi, după ce și-a minjit din nou fața cu funingine, n-a mai apucat să-și pună și basmaua... După cum nici la judecată n-o să scape... basma curată.

Mașina abandonată

O ditamai autofrigorifică (31—DJ—7052) a Fabricii de ulei Podari a rămas în pană exact în mijlocul unei șosele cu zăpadă și polei din județul Olt. În loc ca șoferul Florea Danciu să încerce s-o ducă la marginea drumului, s-o repare sau să cheme în ajutor depanarea, s-a dat jos de la volan, a încuiat cabina și a plecat, fără să se mai uite înapoi să vadă cum hărăbaia lui încurcă circulația.

Așa a stat autofrigorifica, în mijlocul drumului, cîteva zile și nopți la rînd, pînă cînd lucrătorii de miliție au reușit, cu chiu, cu vai, s-o scoată de pe partea carosabilă a drumului. L-au găsit și pe șofer, l-au urcat la volan și i-au urat „Drum bun".

Dar iată că, a doua zi, la întoarcerea de la București, aceeași autofrigorifică a fost găsită abandonată pe aceeași șosea, cu zăpadă și polei, dar de data asta și mai periculos, într-o curbă, avînd o încărcătură în valoare de 600 000 lei. Tot milițienii, cu greu, au scos-o iar de pe partea carosabilă.

Să vedem cum o „scoate" acum la capăt șoferul.

Rubrică realizată de
Petre POPA
și corespondenții „Scînteii"

O INVESTIȚIE UMANĂ EFICIENTĂ ȘI DE DURATĂ

Perfecționarea permanentă a pregătirii cadrelor de conducere din economie

Trecerea la o nouă calitate în întreaga activitate economico-socială, cerința esențială pusă în fața tuturor colectivelor de oameni ai muncii de Congresul al XII-lea al partidului, este condiționată în mod hotărîtor, între altele, de pregătirea cadrelor de conducere, a tuturor factorilor desemnați să participe la adoptarea deciziilor în cadrul organelor de conducere colectivă. Acest subiect a format obiectul convorbirii avute cu prof. univ. MIHAIL DUMITRESCU, decan în Academia „Ștefan Gheorghiu".

— Întrarea societății românești într-o fază nouă, superioară, a dezvoltării sale — a subliniat interlocutorul — impune o preocupare stăruitoare pentru creșterea nivelului de pregătire al tuturor oamenilor muncii. Trebuie să subliniem din capul locului că beneficiem de un sistem național, bine conceput și original, de perfecționare a pregătirii tuturor categoriilor de oameni ai muncii, creat încă din 1971, din inițiativa și pe baza orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, sistem recunoscut și apreciat în multe părți ale lumii. În cadrul acestui sistem Academia „Ștefan Gheorghiu" are un rol important, ocupîndu-se de perfecționarea cadrelor de conducere, a specialiștilor instructori în domeniul organizării și conducerii, a altor categorii de specialiști, precum și un rol de îndrumare metodologică față de centrele departamentale de perfecționare.

— Să ne oprim asupra experienței Academiei privind perfecționarea pregătirii echipelor de conducere.

— Academia „Ștefan Gheorghiu" acționează în această direcție prin centrele sale de perfecționare și prin școlile interjudețene de partid, beneficiind de largul concurs al unor comitete județene de partid, al comitetelor de partid și conducerilor unor mari unități economice. Programe de perfecționare a pregătirii cadrelor de conducere s-au realizat la un număr însemnat de întreprinderi, cum ar fi: Combinatul siderurgic Galați, Întreprinderea mecanică Mîrșa — din județul Sibiu, Întreprinderea de utilaj petrolier și reparații Teleajen din județul Prahova, Întreprinderea de sîrmă și produse de sîrmă Buzău, Întreprinderea de autocamioane Brașov și altele.

În aceste programe, desfășurate nemijlocit în unitățile de producție respective, au fost cuprinse toate cadrele care alcătuiesc echipa de conducere, în sensul cel mai cuprinzător — respectiv de la membrii consiliului oamenilor muncii și ai comitetului de partid pînă la conducătorii formațiilor de lucru. Au fost avuți în vedere, în mod deosebit, reprezentanții oamenilor muncii incluși în diferitele organisme ale autoconducerii, cadrele de conducere nou numite, precum și rezerva de cadre.

— Ce elemente de noutate pot fi relevate ?

— Printre elementele de noutate care evidențiază, înainte de toate, responsabilitatea beneficiarilor acestor cursuri se află și faptul că proiectarea și definitivarea conținutului fiecărui program de perfecționare s-au realizat în cadrul unei acțiuni de cercetare aplicativă pe baza sugestiilor și propunerilor participanților, ca urmare a unei vaste analize diagnostic, în fapt fiind vorba de un autodiagnostic. Aceste analize au avut meritul de a determina, în raport de prioritățile producției, necesitățile concrete de perfecționare a echipei de conducere. În conținutul programului au fost prevăzute teme în măsură să aprofundeze, la specificul unităților, problemele politicii partidului și statului nostru. De asemenea, temele cu caracter economic, de organizare și conducere au fost tratate în strînsă legătură cu aspectele tehnologice și profesionale. Paralel cu desfășurarea acestor programe, s-au elaborat de către participanți, sub îndrumarea cadrelor didactice și specialiștilor de la Academia „Ștefan Gheorghiu", proiecte care urmăresc rezolvarea concretă a unor aspecte de stringentă actualitate în vederea ridicării parametrilor tehnici, economici și organizatorici ai unității respective.

Valoarea acestor acțiuni rezidă în asigurarea unui pronunțat caracter practic-aplicativ programelor, prin desfășurarea lor în unitățile de producție, prin particularizarea fiecărei teme la specificul sarcinilor și activității întreprinderii.

— Exemplificați cîteva cazuri în acest sens.

— Astfel, la Combinatul siderurgic Galați, prin analiza ce a avut ca obiect creșterea productivității muncii la laminorul de tablă groasă, se va realiza o importantă producție suplimentară. Un rezultat similar se va obține prin proiectarea și introducerea unui sistem de întreținere funcțională la uzina de laminate plate, cît și prin eliminarea punctelor de strangulare pe fluxul de expediere a cocsului. La Întreprinderea de utilaj petrolier și reparații Teleajen, prin aplicarea lucrărilor și proiectelor realizate, a fost obținută o însemnată producție suplimentară ; de asemenea, la Întreprinderea mecanică Mîrșa, efectele economice nete obținute în prima etapă se cifrează la circa 27 milioane lei. La Întreprinderea de sîrmă și produse de sîrmă Buzău s-au realizat, printre altele, creșterea producției nete, reducerea opririlor pentru reparații, îmbunătățirea utilizării capacităților de producție. La loc de frunte s-au aflat și preocupările pentru cercetarea și rezolvarea problemelor sociale ale oamenilor muncii, care au fost prezente atît în lucrări special întocmite, cît și în conținutul celorlalte lucrări.

— Dincolo de rezultatele măsurabile ale studiilor, credem că realizarea lor prezintă avantaje mult mai mari, de cu totul altă natură, adică pe planul întronării în întreprinderi a ideii de conducere științifică, al formării convingerii că fără o perfecționare continuă a activității de conducere nu este posibilă obținerea unor bune rezultate pe o lungă perioadă de timp.

— Observația este cît se poate de îndreptățită. Faptul că la realizarea studiilor participă, alături de specialiștii Academiei, un mare număr de cadre din întreprinderi, cărora li se încredințează teme proprii de cercetare, le deschide „poarta" de investigație, cum se spune, îi sensibilizează dealtfel faptul că în unele din aceste întreprinderi — cum ar fi de exemplu Întreprinderea mecanică Mîrșa — Sibiu — s-a apreciat ca deosebit de utilă desfășurarea unei a doua etape de perfecționare în care, ținîndu-se seama de primele rezultate, de dezvoltările intervenite în capacitățile de producție și în tehnologiile utilizate, să se proiecteze noi măsuri și acțiuni de organizare și conducere care să sporească eficiența economică și socială a întreprinderii.

— Cine confirmă valabilitatea studiilor întreprinse și cum se valorifică ele pe un plan mai larg ?

— Atestarea rezultatelor investigațiilor au făcut-o, înainte de toate, organele de conducere colectivă, iar susținerea lor publică în cadrul unor dezbateri s-a realizat în prezența organelor județene de partid, a reprezentanților conducerii ministerelor, centralelor industriale, ai altor organisme și unități economice și de cercetare. Cu acest prilej a avut loc de fiecare dată și un amplu schimb de experiență pentru a extinde rezultatele obținute la nivelul unor ramuri și domenii de activitate.

Experiența și rezultatele obținute în perfecționarea pregătirii echipelor de conducere impun ca pentru anul 1980 să se extindă asemenea acțiuni, ca un număr tot mai mare de institute de învățămînt superior, institute de cercetare și proiectare, centre departamentale de perfecționare, să sprijine întreprinderile, să realizeze și pe această cale o integrare efectivă a învățămîntului cu cercetarea științifică și cu cerințele producției materiale.

Convorbire realizată de
Ioan ERHAN

Inițiative ale Academiei „Ștefan Gheorghiu" pe linia integrării învățămîntului cu cercetarea științifică și producția

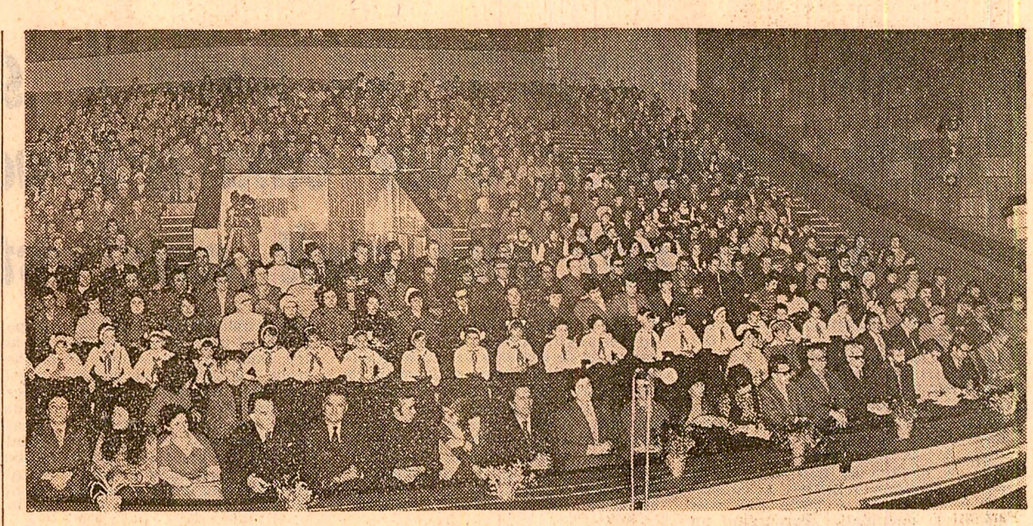

Modernul club al întreprinderii — gazdă a întîlnirii cu poezia

MESAJUL CREAȚIEI ANGAJATE

Artistul — om al cetății. Artistul — om al timpului patriei sale. Sub aceste semne emblematice durate de conștiința și opera celor mai de seamă creatori ai culturii noastre, artiștii contemporani duc mai departe și îmbogățesc o tradiție prețioasă, edificînd durabil ideea de angajare deopotrivă în planul creației și al contactului nemijlocit cu viața zilelor noastre, cu oamenii ce înalță această țară nouă pe culmi nebănuite. Sub acest imperativ, care situează misiunea artistului pe noi coordonate, a avut loc ieri, într-o ambianță sărbătorească, întîlnirea unui mare grup de scriitori, membri ai Asociației scriitorilor din București, cu marele colectiv de oameni ai muncii de la întreprinderea bucureșteană „23 August". Acțiunea face parte dintr-un cuprinzător program al Uniunii scriitorilor de intensificare pe toate planurile a legăturilor dintre creatori și oamenii muncii, dintre scriitori și realitățile de astăzi ale țării, ce-și trece încă o dată în revistă, cu prilejul apropiatelor alegeri de la 9 martie, împlinirile și aspirațiile, își măsoară bogatul drum parcurs pentru a păși mai departe spre țelul ce și l-a propus. A fost una dintre numeroasele asemenea manifestări (numai anul trecut ele s-au ridicat la aproape 1 600), devenite, prin frecvență și importanță, adevărate punți de legătură între creatorii de frumos și oamenii muncii, între autori și beneficiarii drept ai muncii lor. Este una din formele prin care se manifestă — cum sublinia George Macovescu, președintele uniunii — calitatea de oameni ai cetății, de participanți direcți la viața țării a scriitorilor investiți cu o importantă misiune socială. Desigur, scriitorii nu au pășit pragul marii citadele industriale numai pentru a-și rosti de pe scenă rodul talentului lor. Acesta a fost doar un moment. Au putut vedea cu acest prilej „pe viu" uriașa activitate depusă, aici, de cei aproape 20 000 de oameni ai muncii, dintr-una din cele mai importante întreprinderi constructoare de mașini din țară într-un moment de puternică angajare a întregului colectiv pentru realizarea marilor sarcini ce-i revin în acest ultim an al cincinalului. Oaspeții și-au dat seama de uriașa forță a colectivului în care cei peste 5 200 de comuniști constituie un nucleu capabil să învingă — cum au dovedit-o de atîtea ori — orice dificultate întîmpinată, să dea zilnic dovezi de spirit revoluționar, în muncă, în viață.

Scriitori în mijlocul colectivului muncitoresc al marii întreprinderi bucureștene „23 August"

Sute de oameni veniți să asculte muzica adîncă și delicată a poeziei și-au manifestat din plin emoția, au trăit odată cu autorii, scriitori consacrați sau iubitori ai literaturii din cenaclul „George Topîrceanu", fireasca satisfacție a întîlnirii cu mesajul artei patriotice, angajate.

Emil VASILESCU

Muncitorul cu larg orizont intelectual

(Urmare din pag. I)

cescu, tehnicianul Radu Stoenescu, muncitorii Maria Holmeia, Dumitru Ungureanu, Cristian Șișman, Nicolae Sinești, pedagogul Liviu Ioan Stoiciu, căruia îi va apărea în curînd volumul de debut, și alții. Octavian Berindei și Valeria Deleanu au luat premii importante în cadrul Festivalului național „Cîntarea României", festivalul pornit dintr-o idee de mare noblețe și de înaltă generozitate a secretarului general al partidului nostru.

Majoritatea tinerilor muncitori din cenaclu sînt oameni cu doi-sprezece ani de școală. Doisprezece, nu patru, ca pe vremuri ! Sînt altfel de muncitori decît cei de acum trei decenii, cu un alt nivel cultural, iar cea de-a doua satisfacție despre care vorbeam e aceea de a avea de-a face cu această nouă **categorie socială** (poate că termenul din urmă e pretențios ; să-și spună cuvîntul sociologii), cu un nou tip de muncitori, legați de producția materială, producători direcți și în același timp oameni de bibliotecă. De bibliotecă tehnică, dar, iată, și de bibliotecă literară. Tirajele foarte mari, epuizate într-o zi, ale unor volume de versuri, romane și cărți de critică (mai ales monografii) se explică, sînt sigur, și prin existența acestei categorii de cititori și de cumpărători de carte, a muncitorilor cu temeinice cunoștințe, majoritatea — nu toți ! — tineri și foarte tineri. Am observat și unele trăsături comune : oroarea față de critica făcută cu mănuși de mătase (dar și față de impolitețe), rectitudinea spiritului, setea de adevăr și dorința de a-l formula cît mai exact, dezaprobarea intelectuală față de poezia vorbăreață și față de critica la fel de vorbăreață, născută din plăcerea de a se asculta singură. (Oamenii aceștia nu au timp de pierdut !). S-ar putea vorbi, de asemenea, despre dorința lor vie de a-și descoperi, eliberată de influențe, propria personalitate. Și despre o trăsătură mai rar întîlnită la poeți : un anumit fel de răbdare înțeleaptă. Nu se grăbesc să fie publicați, mai au de scris, de încercat, de căutat ; al lor nu e numai prezentul.

Înainte de a fi orice altceva, acești oameni sînt **tineri de azi** ; poeții studenți sau proaspeții absolvenți de facultate seamănă cu ei foarte bine. Am prea puține date pentru ca să încerc vreo generalizare ; sigur e însă că muncitorii-intelectuali nu sînt puțini și că, dincolo de calitățile și defectele lor personale, ei reprezintă nu numai actualitatea, ci și viitorul. Nu știu dacă azi constituie sau nu o majoritate, dar, cu siguranță, spre sfîrșitul secolului muncitorul-intelectual va fi un personaj central al epocii. E cazul ca prezența lui și evoluția lui în societatea noastră socialistă să fie nu numai salutate, ci și atent studiate. Merită. E o temă majoră, atît pentru științele sociale, cît și pentru literatură. Altfel — ca mine, la începutul acelei ședințe — nu vom înțelege lucruri esențiale.

tv

PROGRAMUL 1

10,00 Teleșcoală
10,20 Curs de limba germană
10,50 Curs de limba spaniolă
11,20 Roman-foileton : „Gustav cel de fier". Reluarea episodului 5
12,10 Concert educativ. Integrala simfoniilor lui Beethoven
13,00 De la A la... infinit.
18,00 Cronica evenimentelor politice interne și internaționale — ianuarie 1980
18,20 Clubul tineretului
18,50 1001 de seri
19,00 Telejurnal
19,20 În actualitate : pregătirea alegerilor de la 9 martie !
19,35 Manifest electoral. Relația industrializare-bunăstare în politica de dezvoltare economico-socială a României
19,45 Teleenciclopedia
20,15 Film serial : Dallas — Compania petrolieră Ewing
21,05 Varietăți de sîmbătă seara
21,40 Telejurnal

PROGRAMUL 2

19,00 Telejurnal
19,20 În actualitate : pregătirea alegerilor de la 9 martie !
19,35 Manifest electoral. Relația industrializare-bunăstare în politica de dezvoltare economico-socială a României
19,45 Revista operetei românești
20,25 Oamenii colinelor verzi. Documentar TV
20,50 Melodii, melodii... — muzică ușoară
21,15 Muzică de jaz cu formația Casei armatei din Cluj-Napoca
21,40 Telejurnal

CRONICA FILMULUI

RUG ȘI FLACĂRĂ

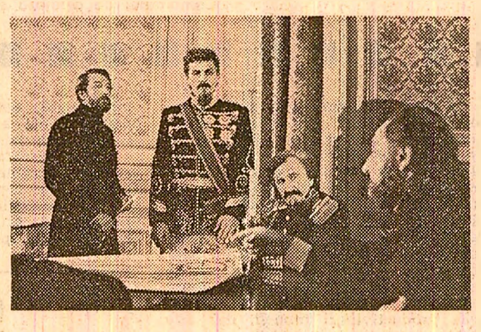

Romanul „Rug și flacără" (apărut în 1977) era, așa cum preciza și autorul, o interpretare liberă a biografiei unui revoluționar român din Transilvania, un „participant la Revoluția din 1848, la campaniile garibaldiene, luptător pentru independența României". Alexandru Bota, personajul lui Eugen Uricaru, parcurgea, pe urmele eroului real, o traiectorie complicată, aspră și dureroasă : într-un moment de derută, în care perspectiva asupra viitorului îi apare la fel de neclară ca și sensul adeziunilor sale de pînă atunci, Bota se înregimentează în rîndurile unei societăți secrete, ai cărei membri afirmă idealul unei lupte comune pentru toți oamenii — sperînd să accelereze, în acest fel, venirea momentului favorabil românilor. Jocul crud, capricios al istoriei, rapida modificare a intereselor politice și mai ales jocul aparent paradoxal al alianțelor — în care scopurile par a prevala asupra scrupulelor și legea intereselor proprii vitale primează asupra prăpăstiei, asupra visului și idealurilor altora — fac ca Bota să încerce multă vreme un sentiment straniu și absurd al unei așteptări fără sens (ceea ce a și făcut ca eroul să fie apropiat de personajele lui Camus). Cel care, din vremea retragerii lui Garibaldi, cunoscuse, cum s-a spus, drama revoluționarului fără revoluție, va trăi un timp al misiunii fără obiect, stări ale trimisului uitat, spaime ale pionului manevrat de jucători, de fapt necunoscuți și după legi ignorate, teroarea momelii sacrificate, a paravanului — nu se știe exact pentru ce, pentru cine știe ce. Și mai ales drama instrumentului acționat de o conștiință străină, o conștiință pe care o intuiește mai întîi, ca apoi să aibă certitudinea că se află departe de aspirațiile sale, inspirate de un ardent și legitim patriotism, ceea ce face ca, la început chiar pe pămîntul atît de familiar, totuși, al Principatelor, Bota să aibă sentimentul înstrăinării și izolării, înțelegerea și decizia să-i fie îngreunate.

La capătul unui lung proces de așteptare și căutare, la capătul unei grele experiențe, Bota va avea revelația faptului că slujește o cauză ce vine în conflict cu voința sa de a lupta, în cadrul unei acțiuni cu participare multinațională pentru împlinirea idealului de libertate a popoarelor, a idealurilor de independență și unitate ale propriei patrii. Va refuza să execute misiuni care afectau liniștea, unitatea, existența însăși a poporului din care făcea parte, va încerca să treacă munții pentru a se alătura luptătorilor războiului pentru independență. „Nimeni în lume nu mă poate găsi vinovat, pentru credința în poporul meu", va spune el judecătorilor săi improvizați. „E un popor care știe că nimic nu se poate clădi pe ură".

Filmul lui Adrian Petringenaru (regia și scenariul) nu este o restituire a cărții, dar nici nu-i o trădare a ei. Unele din planurile romanului și multe din meandrele ei sînt eludate desigur, dar filmul păstrează o remarcabilă fidelitate față de fundamentul pe care-l reprezintă ideea principală a cărții, însușindu-și-o și comunicînd-o, aș spune, chiar cu o forță sporită : vigoarea idealului românilor ardeleni de dobîndire a libertății, egalității în drepturi și independenței, ca și cel al realizării unirii cu Țara ; sentimentul comunității de gîndire și simțire a românilor de dincolo și dincoace de Carpați ; ideea răspunderii individului față de idealurile de libertate, independență și unitate națională ale poporului său. În sfîrșit, caracteristic acestei opere și acestui film : faptul că „fiecare dintre noi facem istoria și istoria ne face pe noi", că „pe umerii noștri apasă o răspundere, o răspundere ce trebuia să triumfe, să-și facă drum prin multiplele determinări necunoscute și contradictorii".

Scenariul eludează spații geografice, momente și maeștri ai inițierii în luptă (Italia) ori meditație (Fabia), insistă cam mult (ceea ce și face ca filmul să demareze lent) pe ceremonialul intrării în „frăție" (cu un pitoresc care s-ar putea să țină de documentar). Fără a sacrifica integral aspectul existențial, dramatic și dilematic, scenariul decupează mai ales secvențele cărții semnificative pentru clarificarea politică a lui Bota. Indiferent de temperamentul scenaristului, această preocupare are, cert, la bază atît rațiuni ideologice, cît și rațiuni estetice și dramatice. Scenaristul simte pe bună dreptate nevoia realizării contraponderii obiective a stării eroului, motivării superioare (nu atît sentimentale, cît mai ales lucide a opțiunii lui ultime). Meritul său cel mai important și nota cea mai personală constă în dezvoltarea judicios fundamentată științific (și filmul conține reconsiderări și mai noi ipoteze), a confruntării eroului cu realitățile, idealurile și atmosfera politică din Principate, în accentuarea (paralel cu perspectiva subiectivă) a perspectivei obiective la care va accede treptat și chinuitor Bota. Realizăm mai bine decît în carte păienjenitul mereu schimbător al intereselor ce, după unii asigură „echilibrul Europei", după alții alimentează „rugul" revoluțiilor, al luptelor pentru libertate. Urmărim înfruntări de forțe pe plan intern și înțelegem și conexiunile unora cu interesele din afară. Luăm cunoștință de situații extrem de complicate, de o teribilă instabilitate. Și chiar dacă nu pe deplin finalizat (chiar dacă spectatorul nu are sentimentul că înțelege totul foarte bine), efortul de clarificare al scenaristului este absolut notabil, poartă un carat de intelectualitate și seriozitate dintre cele mai bine venite în filmul românesc. Realizăm excepționala operă diplomatică ce a premers actului Unirii și, mai ales, celui de dobîndire a independenței, înțelegem că idealul pentru libertate, independență și unitate națională, ca și chemarea și sprijinirea luptei popoarelor pentru libertate sînt principii care ne-au călăuzit cu consecvență de-a lungul istoriei.

Cu deosebire în partea care se desfășoară pe pămînt românesc, „Rug și flacără" (imaginea, Aurel Kostrakiewicz) realizează tablouri de epocă, scene de atmosferă cu valori caracterizante și valori plastice certe. Dar concentrarea lui Adrian Petringenaru pe idee și pe o artă cu valori documentar-politice este evidentă și această încrinenare, pe terenul filmului istoric românesc, mi se pare binevenită.

Desigur, există, chiar pe terenul acestei opțiuni, loc pentru mai bine — pentru o mai cinematografică prelucrare și punere în valoare a tensiunilor, pentru vizualizarea unor confruntări, explicitate și rezolvate prin dialog, ceea ce ar fi sporit gradul de emoție al filmului.

Distribuția, în latura ei cea mai însemnată (cînd include actori și nu regizori de film ori debuturi neconcludente), e fericită și actorii bine îndrumați spre portretizări interesante. **Ion Caramitru** se neagă, se depășește aici pe sine, are puterea să ne îndemne a uita pe tînărul încîntător din alte filme pentru a urmări zbaterea unui om rînd pe rînd derutat, resemnat, revoltat, simplu și impresionant pe drumul din urmă.

În ultimă instanță emblematice, personalități ilustre de la 1860—1877 au (dincolo de conformarea la ceremonialul aulic) și interesante trăsături, trăiri și atitudini dramatice care-i salvează de la schemă și pur declarativism.

Florin Piersic în Cuza nu creează numai chipul unui erou frumos, elegant, cu atitudine de fin hieratism, ci și imaginea unui om ce-și comprimă impulsurile firești și „minia sfîntă" pe altarul diplomației necesare, a unui om cu personalitate, a unui, da, exemplar patriot. Pregnantă, interesantă mai ales prin susținere interioară este și creația lui **Teofil Vilcu** (Catargi), după cum **Petre Gheorghiu Dolj, Jean Săndulescu, Lorand Lohinsky** — primii mai puțin folosiți, creează apariții convingătoare și chiar memorabile. Mai mult decît o notă de ambiguitate și rafinament autentic conține și portretul lui Meazza — **Ștefan Velniciuc.**

Film al unei problematici pe cît de interesante pe atît de complexe, „Rug și flacără" de Adrian Petringenaru interesează prin tenacitatea cu care realizatorii caută să explice drama individuală prin jocul intereselor lucid analizate, prin rigoarea cu care densitatea epică se supune unei preocupări de artă politică, prin capacitatea de a face dintr-o teză o demonstrație fără apel și dintr-o demonstrație fără apel o teză : aceea a nobleții și măreției iubirii și sacrificiului pentru poporul din care faci parte.

Natalia STANCU

CARNET CULTURAL

● *IALOMIȚA.* În instruirea secretarilor și secretarilor adjuncți cu probleme de propagandă de la comitetele municipale, orășenești și comunale de partid, cu activul din domeniul propagandei și culturii, organizată la Slobozia, de secția de propagandă a Comitetului județean Ialomița al P.C.R., s-a pus un accent deosebit pe activitatea punctelor de documentare politico-ideologică, creșterea rolului propagandei vizuale și al gazetelor de perete, pe temeinica pregătire a tuturor manifestărilor și folosirea judicioasă a tipăriturilor. Au avut loc întîlniri cu cadre de conducere ale organelor locale, cu lectori ai C.C. al P.C.R., pe probleme politice actuale. De asemenea, scriitorul Mircea Sîntimbreanu, criticii Gheorghe Achiței, Florian Potra, Marian Popa, etnograful Boris Zderciuc, muzicologul Ludovic Paceag și conferențiarul universitar Radu Aneste au prezentat expuneri și au răspuns la întrebările participanților. (Mihai Vișoiu).

● *SUCEAVA.* Sub genericul: „Antiteze sub Rarău", la Casa de cultură a sindicatelor din Cîmpulung Moldovenesc a avut loc o gală de filme cuprinzînd cele mai reușite pelicule realizate în ultima vreme de cine-amatorii din localitate, laureați ai primelor două ediții ale Festivalului național „Cîntarea României". La Teatrul popular din Vatra Dornei a fost pus în scenă spectacolul cu piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, în regia lui Leontin Oniga. „Intensificarea acțiunii de difuzare a cărții la sate" este tema unei recente consfătuiri la care au luat parte librarii din rețeaua rurală a județului. (Gheorghe Parascan).

● *SIBIU.* Filiala U.A.P. Sibiu a sărbătorit pe artistul plastic sibian Hans Hermann, artist emerit, cu ocazia împlinirii vîrstei de 95 de ani. La Liceul pedagogic din Sibiu a avut loc, în organizarea editurii „Dacia" și a Centrului de librării Sibiu o întîlnire a cititorilor cu dr. Eduard Eisenburger, autorul cărții „Personalități progresiste din rîndul naționalității germane din România". (Nicolae Brujan).

● *DOLJ.* La Calafat s-au desfășurat manifestările celei de-a II-a ediții a tradiționalei acțiuni cultural-artistice „Decada culturii calafatene". La casa de cultură, la muzeul orășenesc, la casa pionierilor și soimilor patriei din Calafat, precum și la căminele culturale din Ciupercenii Vechi și Basarabi au avut loc bogate acțiuni politico-ideologice și cultural-artistice dedicate transpunerii în viață a sarcinilor Congresului al XII-lea al P.C.R. și ale celui de-al II-lea Congres al Frontului Democrației și Unității Socialiste și întîmpinării alegerilor de deputați de la 9 martie a.c. (Nicolae Băbălău).

● *BACĂU.* La căminele culturale din satele și orașele județului Bacău se desfășoară în aceste zile un ciclu de manifestări științifice complexe : expuneri, simpozioane, expoziții documentare, filme științifice etc., înmănuncheate sub genericul „Natura și cunoașterea omului". Oameni de cultură și știință, cadre didactice, lectori ai comitetului județean de partid au vorbit în comunele Nicolae Bălcescu, Luizi Călugăra, Fărăoani, Cleja, Dărmănești, Dofteana și în alte localități despre știință și adevăr, despre om și natură etc. În această acțiune aduc o contribuție deosebită brigăzile științifice itinerante din cadrul consiliilor unice agroindustriale. (Gh. Baltă)

TELEGRAME DE FELICITARE

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, am plăcerea să transmit Excelenței Voastre cele mai calde felicitări.

Vă rog să primiți, Excelență, cele mai bune urări de succes deplin în conducerea pe mai departe a țării și poporului dumneavoastră, spre progres și prosperitate, precum și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală.

SUHARTO
Președintele Republicii Indonezia

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român

Iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Cu ocazia celei de-a 62-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere, vă urez sănătate și mulți ani de activitate creatoare continuă, în fruntea Partidului Comunist Român și a poporului român, pentru construirea socialismului și consolidarea păcii în Balcani și în întreaga lume.

HARALAMBOS DRAKOPOULOS
Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Grecia (interior)

Agendă electorală

● Au fost stabilite 62 139 circumscripții electorale, dintre care 369 pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională ● S-au constituit 2 986 comisii electorale județene, municipale, orășenești și comunale ● În toate localitățile țării se întocmesc listele de alegători, se amenajează „casele alegătorului"

În întreaga țară continuă să se desfășoare cu însuflețire, sub semnul angajării depline a tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate pentru înfăptuirea exemplară a hotărîrilor de importanță istorică adoptate de Congresul al XII-lea al partidului, activitatea de pregătire a alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare de la 9 martie.

În conformitate cu prevederile Legii electorale, prin Decrete ale Consiliului de Stat, au fost delimitate, numerotate și denumite circumscripțiile electorale pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, numărul circumscripțiilor electorale pentru consiliile populare județene și al municipiului București, precum și modelele listelor de alegători, ale buletinelor de vot și a ștampilei de control. De asemenea, au fost confirmate Comisia Electorală Centrală, comisiile electorale județene și a municipiului București. Comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, precum și cele ale consiliilor populare municipale și orășenești au emis decizii prin care au fost delimitate, numerotate și denumite circumscripțiile electorale locale și confirmate comisiile electorale respective.

Astfel, potrivit Legii electorale, pentru alegerile de la 9 martie, a fost stabilit un număr de 62 139 circumscripții electorale, după cum urmează: 369 pentru Marea Adunare Națională, 4 628 județene și ale municipiului București, 3 177 municipale și ale sectoarelor Capitalei, 4 386 orășenești și 49 579 comunale.

Comparativ cu alegerile din anul 1975, în actuala campanie electorală, ca urmare a creșterii numărului de locuitori și a gradului de urbanizare a localităților, s-au înregistrat unele modificări, și anume a crescut cu 20 numărul circumscripțiilor electorale pentru Marea Adunare Națională, cu 148 al celor județene și ale municipiului București, cu 929 al celor municipale și ale sectoarelor Capitalei și cu 9 069 al celor comunale.

Au fost constituite 2 986 comisii electorale județene, municipale, orășenești și comunale, care cuprind un număr de 16 134 membri.

În toate localitățile se desfășoară activitatea de întocmire a listelor de alegători, pentru înscrierea tuturor cetățenilor cu drept de vot, inclusiv a tinerilor care vor împlini vîrsta de 18 ani pînă la data alegerilor. Totodată, se acționează pentru organizarea sediilor comisiilor electorale, amenajarea caselor alegătorului, dotarea lor cu materialele necesare informării cetățenilor, tipărirea de broșuri, pliante, albume și alte materiale care oglindesc înfăptuirile oamenilor muncii din patria noastră în toate domeniile de activitate, transformările economico-sociale și edilitar-gospodărești care au avut loc în ultimii ani în localitățile țării.

(Agerpres)

Acele localități mici, cu ambiții mari...

(Urmare din pag. I)

lității localității, se lărgea orizontul cetățenilor ei, care, de la condiții de viață civilizate, începeau să aibă nevoie de muzeu, de statui, de ambianță artistică, de cultură tot mai multă și mai diversă... Experiența ambelor orașe astăzi se multiplică în altele care le urmează : a Vasluiului — în evoluția ce o încep Hușii, a Medgidiei — în înflorirea Cobadinului. Deci, atît de diferite ca tradiție, atît de diferite și ca formulă de dezvoltare, cele două orașe au și pentru prezent tot o singură trăsătură de unire : dăruirea comuniștilor care le-au transformat, aflîndu-le acele căi de dezvoltare conforme cu personalitatea lor și știind să-i molipsească și pe alții de această patimă creatoare.

Aceasta mă face să-mi lărgesc aria amintirilor și să-mi readuc în memorie figuri de oameni din toată țara pe care i-am cunoscut în decursul timpului, oameni de partid aflați în fruntea comunelor și orașelor noastre, comuniști al căror rost și a căror viață s-a legat de ideea promovării noului în micile localități de la baza țării. De la sfînta talpă a țării ! La acești oameni vreau să mă opresc măcar preț de o frază și să-mi exprim elogiul pentru categoria lor, care devine tot mai răspîndită și tot mai prețuită în ochii cetățenilor, ca un fenomen absolut caracteristic anilor noștri.

Elogiul pentru acei primari din localități mici cu ambiții mari. Cu firești ambiții mari, pentru că sînt așezate pe treapta nivelului național al ambițiilor noastre. Ei scormonesc resursele interne ale așezărilor lor, făcînd, nu de puține ori, minuni de edilitate, de valorificare a posibilităților locale și de înfrîngere a tuturor greutăților. Categorice minuni, care nu se pot realiza decît insuflînd maselor dorința ta de a revoluționa viața de fiecare zi. Pentru că acești activiști comuniști ai multelor localități mici cu ambiții mari au arătat în proporție de masă, la scara întregii țări, ce înseamnă să fii promotor, însămînțînd ideea noii calități în conștiința fiecărui cetățean. Luptîndu-se zi de zi cu nevoile de moment, cu birocrația unor instituții de deasupra lor, cu inerția unor mentalități de dedesubtul lor, ei au contribuit la șlefuirea acelor mici pietre prețioase fără de care țara, în construcția ei socialistă, nu ar mai fi o bijuterie în întreg, ci numai purtătoarea unor citorva nestemate.

Acest mare adevăr străbate programele dezvoltării noastre multilaterale, dînd statutul meritat tocmai acelor oameni de inițiativă și de dăruire patriotică, gospodari ce se afirmă pretutindeni în climatul democrației noastre socialiste. Și pe care îl vom vota din toată inima !

CARNETUL ROȘU DE PARTID

(Urmare din pag. I)

tă finalizarea concluziilor discuțiilor individuale, valorificarea lor la maximum, încît să nu rămînă limitate strict la cadrul dialogului cu membrii biroului. Tocmai pentru a se asigura discuțiilor o eficiență politică ridicată s-a stabilit ca aceste concluzii **să fie dezbătute în adunări generale ale organizațiilor de bază.** Este sarcina acestor adunări să reliefeze principalele învățăminte ce se desprind pentru organizația respectivă în întregul ei din discuțiile cu comuniștii, să evidențieze exemplele pozitive, constituindu-se în felul acesta în adevărate tribune ale experienței înaintate în domeniul muncii de partid. Totodată, adunările generale ale organizațiilor de bază au îndatorirea de a lua o atitudine combativă față de acei membri de partid în a căror activitate s-au manifestat unele greșeli și lipsuri, unele abateri, atrăgîndu-le atenția cu hotărîre și fermitate că trebuie să facă totul pentru înlăturarea neajunsurilor, stimulînd din partea lor o autocritică profundă, însoțită de angajamentul ferm că se vor strădui să corespundă din toate punctele de vedere înaltelor exigențe politico-morale puse de partid în fața membrilor săi. Desigur, în cazurile în care din discuțiile individuale va reieși că unii membri de partid au dovedit lipsă de preocupare pentru a se impune ca exemple demne de urmat, astfel ca prin întreaga lor activitate să justifice calitatea de oameni aflați în detașamentul de avangardă al societății socialiste, aceștia vor trebui să constituie obiectul unor dezbateri principiale, exigente. Dovedindu-se o maximă grijă, o preocupare atentă pentru examinarea fiecărui caz în parte, în vederea adoptării unor hotărîri care să asigure un climat de puternică disciplină de partid, de înaltă răspundere comunistă, o raportare permanentă la îndatoririle pe care le prevede statutul, se cere să se pună cu claritate în evidență faptul că nu e îngăduit nimănui — indiferent de funcția și locul pe care le ocupă în societate — să se abată de la exigențele pe care le pune partidul în fața tuturor membrilor săi.

Discuțiile individuale, ca și concluziile ce urmează a fi prezentate în adunările generale sînt, de asemenea, un prilej de a aborda mai profund modul în care fiecare comunist în parte se îngrijește de pregătirea sa ideologică, de însușirea documentelor partidului, modul cum acționează — sub îndemnul unei conștiințe înaintate — pentru continua perfecționare a pregătirii politice și profesionale, făcînd astfel dovada că modalitatea cea mai concludentă de a exprima sentimentele patriotice, devotamentul față de partid este fapta, contribuția de zi cu zi a fiecăruia la îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste.

Ampla acțiune politico-educativă pe care o reprezintă preschimbarea documentelor se va finaliza prin **înmînarea noilor carnete de partid, act ce se va desfășura în cadrul unor adunări generale ale organizațiilor de bază special convocate.** Este de la sine înțeles că adunările trebuie să fie temeinic pregătite — ca, de altminteri, fiecare dintre etapele premergătoare. Un astfel de moment solemn se cere folosit din plin pentru a se sublinia cu tărie însemnătatea deosebită a acestui prețios document, îndatorirea fiecărui comunist de a-l onora prin muncă susținută și responsabilă pentru realizarea la înalt nivel calitativ a tuturor sarcinilor politice și profesionale, prin întreaga sa comportare în orice împrejurare a vieții, de a-l păstra cu toată grija și răspunderea. Se consacră astfel, și cu acest prilej, calitatea celor ce poartă carnetele roșii — întruchipare a celui mai înalt ideal al epocii noastre, comunismul — de a se afirma ca exemple înaintate, ca oameni care se află mereu în fruntea acțiunilor destinate înnoirilor și progresului, ca militanți revoluționari profund conștienți de rolul lor în societate, de înaltele cerințe politico-morale pe care trebuie să le îndeplinească.

Deosebita importanță pe care o acordă conducerea partidului întregii acțiuni de preschimbare a documentelor de partid reiese cu limpezime din faptul că **răspunderea pentru buna ei desfășurare a fost atribuită nemijlocit birourilor comitetelor județene, municipale și orășenești ale partidului.** Ele sînt chemate să asigure repartizarea judicioasă a membrilor organelor și aparatului de partid pe localități și organizații, să acorde o îndrumare și un sprijin susținut fiecărei organizații de bază, să exercite un control nemijlocit și permanent în toate etapele acțiunii.

Munca organizatorică și politico-educativă, desfășurată în strînsă și nemijlocită legătură cu această acțiune, trebuie să constituie un prilej de întărire a tuturor organizațiilor și, prin aceasta, a întregului nostru partid, un prilej de a se desprinde concluzii esențiale privind perfecționarea organizării activității în ansamblu, încît **să sporească spiritul de răspundere și participarea fiecărui comunist la îndeplinirea sarcinilor, să se adîncească stilul colectiv de muncă.** În chip firesc, preschimbarea documentelor de partid apare ca o **expresie grăitoare a consecvenței cu care se aplică principiile democrației de partid** — odată cu sporirea răspunderii personale a fiecărui membru de partid — ca o nouă și elocventă confirmare a capacității partidului de a canaliza toate energiile, conștiințele cele mai înaintate ale țării spre obiectivele majore ale etapei pe care o parcurgem.

Atitudinea înalt responsabilă, plină de abnegație și devotament, de care dau dovadă comuniștii în toate domeniile vieții sociale constituie o chezășie a faptului că și momentul preschimbării documentelor va pune în evidență consecvența revoluționară cu care urmează politica partidului, unitatea întregului popor în jurul forței politice conducătoare a societății noastre, al secretarului general al partidului în înfăptuirea măreței opere de edificare a României socialiste de azi, a României comuniste de mîine.

Cu prilejul aniversării primului Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și U.R.S.S.

Adunare festivă

Vineri după-amiază, la întreprinderea „Tricodava" din Capitală a avut loc o adunare consacrată împlinirii a 32 de ani de la semnarea primului Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică.

Au participat reprezentanți ai Comitetului municipal București al P.C.R., Ministerului Afacerilor Externe, ai A.R.L.U.S., numeroși oameni ai muncii din întreprinderea bucureșteană.

Adunarea a fost deschisă de Gheorghe Istrate, secretar al Comitetului de partid al sectorului 6 al Capitalei.

A luat apoi cuvîntul directoarea întreprinderii, Maria Doina Firulescu. Ea a subliniat însemnătatea evenimentului aniversat, evoluția pozitivă a legăturilor de prietenie și colaborare statornicite între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, între cele două țări și popoare. A fost evidențiată, în acest context, contribuția decisivă a întîlnirilor și convorbirilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Brejnev la întărirea și extinderea în continuare a acestor raporturi tradiționale, spre binele popoarelor român și sovietice, în interesul cauzei socialismului și comunismului, al edificării unui climat de pace și înțelegere între națiuni.

În cuvîntul său, B.I. Minakov, ministru consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București, a relevat importanța istorică a tratatului, document care reflectă caracterul, conținutul și direcțiile de evoluție a relațiilor româno-sovietice, subliniind că frecventele întîlniri dintre tovarășii L.I. Brejnev și Nicolae Ceaușescu au imprimat un caracter dinamic legăturilor de colaborare multilaterală dintre partidele, statele și popoarele celor două țări.

(Agerpres)

Cronica zilei

La invitația Consiliului ziariștilor, o delegație a Uniunii ziariștilor cehoslovaci — condusă de tovarășul Marcel Nolç, secretarul general al acestei organizații, a efectuat o vizită în Republica Socialistă România. Cu acest prilej, la 31 ianuarie a fost semnat planul de colaborare bilaterală pe anul 1980 între organizațiile de ziariști din Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă.

La semnare au asistat membri ai Consiliului ziariștilor, redactori șefi și alți ziariști din presa centrală.

A fost prezent Lumir Hanak, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

FOTBAL : Turneul selecționatei divizionare în Brazilia

RIO DE JANEIRO 1 (Agerpres). — Continuîndu-și turneul în Brazilia, selecționata divizionară de fotbal a României a întîlnit formația F.C. Joinville. Meciul s-a terminat cu un rezultat de egalitate : 0—0. În continuare, fotbaliștii români urmează să joace în compania selecționatei orașului Sao Jose dos Campos (statul Sao Paulo), după care vor evolua la Araraquara și Recife. În ultimele două partide, care vor avea loc la 8 și respectiv 10 februarie, selecționata divizionară a României va întîlni formațiile F.C. Recife și F.C. Nautico, din prima ligă a campionatului brazilian.

HANDBAL ÎN „CUPA CUPELOR"

Azi, la Palatul sporturilor și culturii, Confecția București – Tranbjerg

La Palatul sporturilor și culturii din Capitală se va desfășura astăzi, cu începere de la ora 16,30, meciul retur dintre echipa Confecția București și formația daneză Tranbjerg, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei cupelor" la handbal feminin.

Reamintim că în primul joc, disputat cu o săptămînă în urmă la Aarhus, handbalistele românce au cîștigat cu scorul de 15—13.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● Competiția internațională de schi pentru „Cupa Dinamo Brașov" a continuat vineri la Poiana Brașov cu desfășurarea probei de coborîre, care pentru seniori a avut loc pe pîrtia Lupului (3 040 m diferență de nivel 800 m). Victoria a revenit schiorului român Ion Cavași (Dinamo) cu timpul de 1'46"18/100 (nou record al pîrtiei). Proba feminină, desfășurată pe un alt traseu, s-a încheiat cu victoria sportivei Lizica Stroie (Asociația sportivă Teleferic) cu 44"60/100.

● Ieri, la Sibiu, într-un meci amical de fotbal formația locală Șoimii a terminat la egalitate : 0—0 cu Universitatea Cluj-Napoca.

● Rezultate înregistrate în optimile de finală ale turneului internațional de tenis de la Richmond (Virginia) : Guillermo Vilas (Argentina) — Ilie Năstase (România) 7—6, 6—4 ; McEnroe (S.U.A.) — Pfister (S.U.A.) 6—1, 6—2 ; Tanner (S.U.A.) — Gunthardt (Elveția) 6—3, 6—4 ; Sadri (S.U.A.) — Clerc (Argentina) 6—4, 7—5.

● Turneul preolimpic sud-american de fotbal a continuat în Columbia cu disputarea altor două meciuri, încheiate cu următoarele rezultate : Argentina — Venezuela 1—0 (0—0) ; Columbia — Chile 3—1 (1—1).

● La Belgrad, în meci contînd pentru turneul final al „Cupei campionilor europeni" la baschet masculin, echipa Bosnia Sarajevo a întrecut cu scorul de 93—86 (42—46) formația locală Partizan.

Alte rezultate : Real Madrid — Sinudyne Bologna 101—81 (40—31) ; Den Bosch (Olanda) — Maccabi Tel Aviv 54—63 (28—30).

În clasament, după șase etape, conduce echipa Real Madrid — 11 puncte.

● La Chrudim (Cehoslovacia) s-a disputat prima manșă a finalei campionatului european de tenis pe teren acoperit (grupa A), în care selecționata Cehoslovaciei a învins cu scorul de 3—0 echipa Ungariei. Meciul retur se va desfășura duminică, 4 februarie, la Debrețin.

În meciul tur pentru locurile 3—4, desfășurat la Sindelfingen, reprezentativa R. F. Germania a întrecut cu 2—1 formația U.R.S.S.

● La Krefeld s-a disputat cel de-al doilea meci amical de hochei pe gheață dintre selecționatele U.R.S.S. și R. F. Germania. Hocheiștii sovietici au terminat din nou învingători, de data aceasta cu scorul de 4—2 (2—2, 2—0, 0—0).

În primul joc, desfășurat cu o zi în urmă la Garmisch Partenkirchen, oaspeții cîștigaseră cu scorul de 7—4.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 3, 4 și 5 februarie. În țară : Vremea va fi în general caldă, deși la începutul intervalului influența unui aer rece se va resimți îndeosebi în nord-estul țării. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații locale mai frecvente în nordul țării, unde vor fi și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va prezenta intensificări de scurtă durată. La munte va ninge viscolit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 6 și plus 4 grade, local mai coborîte în nordul țării, iar cele maxime între minus 2 și plus 8 grade. **În București :** Vremea va fi în general caldă. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea ploi de scurtă durată. Vîntul va prezenta intensificări trecătoare. Temperatura ușor variabilă. Minimele vor fi cuprinse între minus 2 și plus 2 grade, iar maximele între 3 și 7 grade. Ceață slabă. (**Corneliu Pop**, meteorolog de serviciu).

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 1 FEBRUARIE 1980

Extragerea I : 40 78 89 51 58 49 53 12 72.

Extragerea a II-a : 25 55 16 8 23 44 18 62 67.

Fond total de cîștiguri : 1 023 438 lei, din care 36 004 lei, report la categoria 1.

TREI DECENII DE LA STABILIREA RELAȚIILOR DIPLOMATICE ROMÂNO-VIETNAMEZE

Tovarășului TON DUC THANG
Președintele Republicii Socialiste Vietnam

Tovarășului LE DUAN
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Vietnam

Tovarășului TRUONG CHINH
Președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Socialiste Vietnam

Tovarășului FAM VAN DONG
Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste Vietnam

HANOI

Cu prilejul aniversării a 30 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Marii Adunări Naționale și Guvernului Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă adresăm dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Comunist din Vietnam, Adunării Naționale, Guvernului Republicii Socialiste Vietnam și poporului vietnamez cele mai calde felicitări.

Stabilirea relațiilor diplomatice dintre România și Vietnam a constituit o manifestare de seamă a legăturilor de prietenie și solidaritate dintre poporul român și poporul vietnamez, o afirmare a independenței și suveranității celor două state socialiste, a hotărîrii lor de a dezvolta colaborarea în toate domeniile, în interesul celor două popoare, al cauzei progresului și păcii în lume.

În cele trei decenii care au trecut de la acest important eveniment, relațiile de prietenie și cooperare între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Vietnam, între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam au cunoscut o evoluție ascendentă în toate domeniile de activitate.

Ne exprimăm convingerea că, acționînd în spiritul înțelegerilor și hotărîrilor adoptate cu prilejul întîlnirilor la nivel înalt de la București și Hanoi, conlucrarea dintre partidele și țările noastre, întemeiată pe deplina egalitate în drepturi, respectul și stima reciprocă, se va dezvolta continuu, spre binele celor două popoare, în interesul cauzei socialismului, păcii și înțelegerii internaționale.

Cu acest prilej festiv, vă adresăm dumneavoastră și poporului vietnamez prieten cele mai bune urări de noi succese în edificarea socialismului în R. S. Vietnam.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Republicii Socialiste România

ILIE VERDEȚ
Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

NICOLAE GIOSAN
Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român
Președintele Republicii Socialiste România

Tovarășului ILIE VERDEȚ
Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

Tovarășului NICOLAE GIOSAN
Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România

Cu ocazia celei de-a 30-a aniversări de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre Vietnam și România, în numele poporului vietnamez, al Partidului Comunist din Vietnam, Adunării Naționale, Guvernului Republicii Socialiste Vietnam și al nostru personal, vă transmitem dumneavoastră, poporului român, Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naționale și Guvernului Republicii Socialiste România călduroase felicitări.

În cei treizeci de ani care au trecut, prietenia și relațiile de colaborare dintre popoarele celor două țări ale noastre s-au întărit și dezvoltat, în interesul reciproc, al luptei comune a popoarelor lumii pentru pace, independență națională, democrație și progres social.

Sîntem convinși că aceste relații se vor întări și dezvolta tot mai mult.

Poporul vietnamez se bucură de realizările obținute de poporul român în opera de construire și dezvoltare economică, culturală, de ridicare a nivelului de trai, și-i urează sincer să obțină în continuare noi victorii în opera de construire a unei țări prospere.

Fie ca relațiile de prietenie și colaborare dintre popoarele celor două țări, Vietnam și România, să se întărească și să se dezvolte tot mai mult.

TON DUC THANG
Președintele Republicii Socialiste Vietnam

LE DUAN
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Vietnam

TRUONG CHINH
Președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Socialiste Vietnam

FAM VAN DONG
Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste Vietnam

TELEGRAME

Cu prilejul celei de-a 30-a aniversări de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam, între miniștrii afacerilor externe ai celor două țări a avut loc un schimb de mesaje de felicitare.

Un moment important în dezvoltarea colaborării prietenești dintre România și Vietnam

Se împlinesc în aceste zile trei decenii de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam — eveniment memorabil în cronica legăturilor de prietenie, solidaritate și colaborare dintre cele două țări și popoare.

În spiritul tradițiilor internaționaliste ale P.C.R., al politicii României socialiste de solidaritate activă cu lupta tuturor popoarelor pentru cucerirea libertății și independenței naționale, poporul român și-a manifestat, de la început și cu o consecvență neabătută, simpatia profundă față de eroica luptă a poporului vietnamez pentru înlăturarea dominației coloniale, pentru împlinirea aspirațiilor sale legitime de a fi liber și independent, deplin stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri o viață prosperă într-un stat unitar și suveran. Cu aceste sentimente au salutat comuniștii, toți oamenii muncii din România proclamarea, la 2 septembrie 1945, a Republicii Democrate Vietnam — strălucită victorie în lupta dusă de masele populare, sub conducerea comuniștilor, în frunte cu președintele Ho Și Min, sub deviza : „Independența națională și socialismul".

Stabilirea, la 3 februarie 1950, a relațiilor diplomatice dintre România și R. D. Vietnam a dat expresie legăturilor de prietenie și solidaritate statornicite între cele două țări, dorinței comune de a le dezvolta și adînci, în interesul celor două popoare, al cauzei generale a libertății și independenței popoarelor, a socialismului și păcii.

Așa cum este știut, constituirea Republicii Democrate Vietnam nu a marcat și sfîrșitul luptei de eliberare ; poporul vietnamez a fost nevoit să facă față unor încercări deosebit de grele, să dea mari jertfe de sînge, mai întîi în lupta împotriva vechilor colonialiști care au căutat să-și restabilească, prin forță, pozițiile pierdute : iar, ulterior, în eroica rezistență față de agresiunea imperialistă, care urmărea aservirea țării, lichidarea cuceririlor mișcării de eliberare.

Ridicîndu-se la luptă, poporul vietnamez a demonstrat concludent că, în zilele noastre, este invincibil poporul care-și apără ferm și hotărît drepturile sale sacre la libertate, independență și unitate națională și care, de aceea, se bucură de solidaritatea tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste ale contemporaneității.

În toți anii luptei împotriva colonialismului și ai intervenției imperialiste, poporul român, care a cunoscut prin propria experiență dominația străină, a înscris pagini de neuitat în cronica solidarității cu cauza dreaptă a poporului vietnamez ; el a acordat acestuia un sprijin activ, multilateral — material, moral, politic și diplomatic — luptei sale pentru libertate, independență și unitate. **„Prietenia româno-vietnameză are tradiții îndelungate — a arătat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU ; ea s-a dezvoltat și s-a ridicat pe o treaptă nouă în condițiile înfăptuirii revoluției și construcției socialiste din țările noastre. Solidaritatea româno-vietnameză a căpătat un caracter și mai activ, s-a manifestat și mai puternic atunci cînd Vietnamul a devenit obiectul intervenției imperialiste. România socialistă a acordat poporului vietnamez, în tot decursul războiului, întregul său sprijin material, politic, militar, diplomatic și moral, militînd cu toată fermitatea și energia pentru încetarea intervenției străine, pentru respectarea dreptului poporului vietnamez de a se dezvolta liber și independent, potrivit propriei sale voințe".**

Așa cum este știut, România a militat cu energie la O.N.U., în alte foruri internaționale pentru încetarea intervenției externe, pentru soluționarea justă a problemei vietnameze, în concordanță cu dreptul poporului vietnamez la autodeterminare, potrivit aspirației sale de înfăptuire a unui Vietnam liber, democratic, unificat.

Pozițiile principiale promovate de România, ajutorul ei permanent s-au bucurat de înaltă apreciere din partea poporului vietnamez. **„În cursul anilor, a spus tovarășul LE DUAN, poporul român a sprijinit activ cauza revoluționară a poporului vietnamez, atît în lupta sa de rezistență pentru salvarea națională, cît și în construirea socialismului. În forme variate, poporul român a fost întotdeauna alături de poporul vietnamez, față de care și-a manifestat sentimentele sale de solidaritate".**

Poporul român a salutat cu adîncă satisfacție victoria istorică repurtată de poporul vietnamez prin reunificarea țării și proclamarea, în anul 1976, a Republicii Socialiste Vietnam. Țara noastră a militat ferm pentru recunoașterea internațională a noului stat și primirea lui în Organizația Națiunilor Unite.

Pășind într-o nouă etapă istorică, oamenii muncii vietnamezi au acționat pentru vindecarea rănilor războiului, pentru soluționarea multiplelor probleme pe care le ridică reconstrucția și dezvoltarea economiei unei țări atît de greu încercate, pentru transpunerea în viață a hotărîrilor celui de-al IV-lea Congres al Partidului Comunist din Vietnam privind consolidarea bazei tehnico-materiale a socialismului, dezvoltarea economiei și culturii, îmbunătățirea nivelului de trai al populației. Toate eforturile și realizările poporului vietnamez în munca pașnică, constructivă sînt urmărite cu adîncă simpatie de poporul român prieten.

Așa cum este cunoscut, o constantă primordială a politicii externe a României o constituie dezvoltarea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste. În acest context, România acordă toată atenția extinderii și aprofundării relațiilor bilaterale cu Republica Socialistă Vietnam, corespunzător intereselor reciproce, cauzei unității țărilor socialiste, luptei popoarelor pentru libertate, bunăstare și progres social.

Se poate constata cu satisfacție că relațiile româno-vietnameze s-au adîncit an de an pe diverse planuri ale construcției socialiste. Pentru creșterea schimburilor economice, este semnificativ că volumul s-a majorat anual față de prevederile stabilite în Acordul de lungă durată dintre guvernele Republicii Socialiste România și Republicii Socialiste Vietnam. În cadrul schimburilor reciproce, printre mărfurile care figurează la exportul românesc în Vietnam se numără locomotive și vagoane de cale ferată, echipamente de foraj petrolier și altele. R.S. Vietnam livrează României cauciuc natural, apatită, iută, cafea, ceai și alte produse specifice acestei țări. În cadrul acțiunilor de colaborare și cooperare economică un rol predominant ocupă asemenea domenii importante pentru dezvoltarea forțelor de producție cum sînt industria petrolieră, minieră, constructoare de mașini, a materialelor de construcții. Se cuvin amintite în acest context și documentele de cooperare economică și în producție semnate de cele două țări, care prevăd realizarea unei fabrici de ciment în R.S. Vietnam, cooperarea în exploatarea zăcămîntului de antracit de la Khe Cham, construirea unei cariere de piatră la Dong Ao, livrarea de utilaje și echipamente.

Tot mai diversă, aria conlucrării româno-vietnameze cuprinde și asemenea sectoare cum sînt cultura, învățămîntul. Totodată, se extind colaborarea între organele de stat, organizațiile obștești, schimburile de experiență și întrajutorarea în variate domenii ale construcției socialiste.

Factorul determinant al amplificării relațiilor româno-vietnameze îl constituie raporturile de solidaritate și colaborare statornicite între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Vietnam, contactele la nivel înalt dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări. Întîlnirile și convorbirile care au avut loc între tovarășii Nicolae Ceaușescu și Le Duan, la Hanoi și București, înțelegerile convenite au ridicat pe o treaptă superioară ansamblul conlucrării româno-vietnameze. Declarația comună semnată la București în 1975, ca și Declarația privind întărirea continuă a prieteniei și solidarității, dezvoltarea colaborării dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Vietnam, dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam, semnată trei ani mai tîrziu la Hanoi, reafirmă dorința amîndurora părți de a întări legăturile dintre ele, de a intensifica și diversifica colaborarea lor. Astfel, vizitele reciproce, documentele comune au creat un cadru favorabil pentru ca legăturile dintre România și Vietnam să se adîncească continuu, spre binele amîndurora popoare, al cauzei socialismului și păcii.

Cu ocazia aniversării a 30 de ani de la stabilirea relațiilor la nivel diplomatic între România și Vietnam, poporul român adresează poporului vietnamez un cald salut, însoțit de urarea de a obține noi și importante succese în activitatea sa constructivă dedicată înfloririi patriei socialiste, progresului și bunăstării.

Întîlnire la Ambasada R. S. Vietnam

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la crearea Partidului Comunist din Vietnam și a 30 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam, însărcinatul cu afaceri a.i. al R.S. Vietnam la București, Buï Tru, a oferit, vineri seara, un film-cocteil.

Au participat tovarășii Dumitru Popa, secretar al C.C. al P.C.R., Eugen Florescu și Dumitru Turcuș, adjuncți de șefi de secție la C.C. al P.C.R., Constantin Oancea, adjunct al ministrului afacerilor externe, general-colonel Marin Nicolescu, adjunct al ministrului apărării naționale, activiști de partid, reprezentanți ai unor instituții centrale și ai unor organizații de masă și obștești, ziariști.

(Agerpres)

Scînteia VIAȚA INTERNAȚIONALĂ Scînteia

România în lume

● Contacte internaționale ● Convorbiri ● Prezențe

Întîlniri ale delegației P. C. R. în Grecia

ATENA 1 (Agerpres). — Ilias Iliou, președintele Uniunii Democratice de Stînga din Grecia (E.D.A.), a primit delegația P.C.R., condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cu acest prilej, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu au fost transmise Uniunii Democratice de Stînga și președintelui său un salut prietenesc și cele mai bune urări.

Mulțumind, Ilias Iliou a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu sentimentele sale de adîncă stimă și prietenie, subliniind că activitatea neobosită a conducătorului partidului și statului român, pusă în slujba progresului și prosperității României socialiste, a păcii și cooperării internaționale, se bucură de prețuirea deosebită a E.D.A., a tuturor forțelor de stînga și democratice, a întregului popor elen.

A avut loc un schimb de păreri în probleme de interes reciproc, precum și în legătură cu evoluția evenimentelor internaționale, care reclamă eforturi conjugate din partea celor două partide, a popoarelor român și elen, a tuturor forțelor progresiste din lume, pentru împiedicarea deteriorării situației internaționale și promovarea unei politici de pace și cooperare între toate statele și popoarele lumii.

★

Haralambos Drakopoulos, secretarul C.C. al Partidului Comunist din Grecia (interior), a primit, de asemenea, delegația Partidului Comunist Român. Cu acest prilej a avut loc un larg schimb de vederi asupra relațiilor prietenești dintre cele două partide, a activității desfășurate de ele pe plan intern, precum și a unor probleme internaționale actuale.

Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost transmis un salut de prietenie, împreună cu cele mai bune urări.

Mulțumind călduros, secretarul C.C. al P.C.G. (interior) a rugat să se transmită înalta sa apreciere, a tuturor membrilor partidului față de modul în care Partidul Comunist Român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, conduce vasta operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România, față de politica sa internațională principială și consecventă, dedicată păcii, securității și bunei cooperări în Balcani, în Europa și în întreaga lume.

★

Delegația P.C.R. s-a întîlnit cu tovarășul Nicholas Kaloudis, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Grecia, președintele Grupului parlamentar al partidului.

Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au transmis conducerii P.C.G. și secretarului general al C.C., Harilaos Florakis, un salut prietenesc și cele mai bune urări.

Reprezentantul P.C.G. a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu, din partea Comitetului Central și a tovarășului Harilaos Florakis, cele mai sincere mulțumiri, sentimente de înaltă stimă și prețuire pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea colaborării și prieteniei dintre cele două partide, dintre România și Grecia.

În cadrul schimbului de vederi s-a relevat dorința P.C.R. și P.C.G. de a contribui la promovarea cooperării și securității internaționale, pentru a împiedica agravarea stărilor conflictuale și a continua politica de pace și destindere pe plan mondial.

Articol al ziarului „Ceylon Daily Mirror" consacrat țării noastre

COLOMBO 1 (Agerpres). — Cotidianul „Ceylon Daily Mirror" din Sri Lanka a publicat un amplu articol, în care sînt prezentate poziția țării noastre, gîndirea președintelui Nicolae Ceaușescu cu privire la relațiile dintre țările industrializate și cele în curs de dezvoltare, modul în care cercetarea științifică trebuie să abordeze problematica instaurării unei noi ordini economice internaționale.

În articol se arată, de asemenea, că lichidarea subdezvoltării și făurirea noii ordini economice internaționale, promovarea unor relații economice bazate pe principii de deplină egalitate și echitate sînt considerate de președintele Nicolae Ceaușescu o continuare nemijlocită a luptei împotriva imperialismului și colonialismului.

Colaborarea româno–bulgară în domeniul turismului

SOFIA 1 (Agerpres). — Vineri, Andrei Lukanov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, l-a primit pe Emil Drăgănescu, ministrul român al turismului și sportului, care se află într-o vizită de lucru în Bulgaria.

În cadrul întrevederii au fost identificate noi posibilități de colaborare reciproc avantajoasă în domeniul turismului.

La primire au participat Ghiorghi Eftimov, președintele Comitetului de Stat pentru turism din R.P. Bulgaria, și Petre Duminică, ambasadorul României la Sofia.

Extinderea schimburilor comerciale între România și Cehoslovacia

PRAGA 1 (Agerpres). — La Bratislava a fost semnat protocolul pe anul 1980 între ministerele comerțului interior ale României și Cehoslovaciei privind schimburile de bunuri de larg consum. Documentul stipulează sporirea în continuare a schimbului de mărfuri între cele două țări.

R. Mugabe despre apropiatele alegeri din Rhodesia

SALISBURY. — După cum anunță Agenția de presă angoleză, Robert Mugabe, președinte al Uniunii Naționale Africane Zimbabwe (Z.A.N.U.), copreședinte al Frontului Patriotic, a declarat că concentrarea unităților sud-africane în Zimbabwe constituie un act de agresiune organizat în încercarea de a împiedica victoria în alegeri a poporului zimbabwe. Pe de altă parte, într-un interviu acordat agenției de informații mozambicane „A.I.M.", răspunzînd la o întrebare privind relațiile dintre Z.A.N.U. și Uniunea Poporului Zimbabwe (Z.A.P.U.), care se vor prezenta separat la alegeri, Robert Mugabe a precizat că „după alegeri vom putea examina pozițiile și vom forma o coaliție, dacă Z.A.P.U. dorește aceasta". R. Mugabe a arătat, de asemenea, că, dacă va obține victoria în alegeri, viitorul guvern va adopta o politică de coexistență pașnică cu toate statele vecine.

Necesitatea continuării pregătirilor pentru reuniunea general-europeană de la Madrid

— subliniată în cadrul convorbirilor iugoslavo-daneze

COPENHAGA 1 (Agerpres). — Iosip Vrhovec, secretarul pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, aflat în vizită la Copenhaga, a avut convorbiri cu omologul său danez, Kjeld Olesen, privind promovarea dezvoltării în continuare a relațiilor economice dintre cele două țări. Totodată, procedînd la un schimb de păreri în problemele internaționale actuale, cei doi miniștri au subliniat necesitatea de a se continua pregătirile în vederea reuniunii de la Madrid pentru securitate și cooperare în Europa. Ei au apreciat că aceasta ar constitui un răspuns pozitiv la tendințele negative apărute pe arena internațională — relevă agenția Taniug.

Conferința O.N.U.D.I. și-a încheiat dezbaterile generale

DELHI 1 (Agerpres). — La Delhi au luat sfîrșit, vineri, dezbaterile generale ale celei de-a III-a Conferințe a Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială (O.N.U.D.I.). De la tribuna conferinței au luat cuvîntul aproape 150 de delegați reprezentînd diverse țări ale lumii, organizații și organisme internaționale, mișcări de eliberare națională.

Ideile centrale reliefate în cursul dezbaterilor se regăsesc în Declarația și Planul de acțiune ale „Grupului celor 77", document la a cărui elaborare România și-a adus o contribuție importantă.

Un loc major în intervenții l-a deținut sublinierea necesității întăririi rolului O.N.U.D.I. în procesul de industrializare, de reducere a decalajelor dintre state, relevîndu-se, între altele, necesitatea accelerării procesului de transformare a organizației în agenție specializată.

Dezbaterile conferinței se desfășoară în continuare în cadrul unor subcomisii de lucru care negociază documentul prezentat de „Grupul celor 77".

În sprijinul reluării dialogului dintre Nordul și Sudul Coreei

Declarația secretarului general al O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 1 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, într-un comunicat dat publicității la sediul O.N.U., salută recentul schimb de scrisori dintre Nordul și Sudul Coreei.

Avînd în vedere că cele două părți și-au manifestat interesul pentru o întîlnire directă și au convenit să aibă o întrunire pregătitoare la Panmunjon în luna februarie a.c. — se arată în comunicat — secretarul general al O.N.U. „își exprimă speranța că acești pași vor conduce la o grabnică reluare a dialogului dintre cele două părți". Aceasta va avea ca urmare „scăderea încordării și a dificultăților care rezultă din divizarea Coreei și va conduce spre o eventuală realizare a reunificării naționale, pașnice și independente" — se arată în declarația secretarului general al O.N.U.

Evenimentele din Guatemala

● Grave incidente la Ambasada spaniolă ca urmare a intervenției poliției ● Guvernul de la Madrid a hotărît ruperea relațiilor diplomatice

CIUDAD DE GUATEMALA 1 (Agerpres). — Un grup de țărani fără pămînt din provincia Quiche, situată în nordul Guatemalei, a pătruns joi în Ambasada Spaniei din capitala guatemaleză, pentru a denunța abuzurile la care sînt supuși. Grupul cerea să se deschidă o anchetă privind acțiunile represive declanșate de armată împotriva populației din zonele rurale ale țării.

După cum relatează agențiile Prensa Latina, E.F.E. și France Presse, în timp ce funcționarii spanioli discutau cu reprezentanții țăranilor, poliția guatemaleză a pătruns în clădirea ambasadei. Acțiunea a determinat declanșarea unui incendiu de mari proporții. Sinistrul s-a soldat cu moartea a 40 de persoane, între care fostul ministru guatemalez de externe, Adolfo Molina, și fostul vicepreședinte al Guatemalei, Eduardo Caceres.

★

În urma atacului lansat de poliția guatemaleză, guvernul Spaniei s-a întrunit în cadrul unei reuniuni de urgență, hotărînd ruperea relațiilor diplomatice cu Guatemala, „atît timp cît tragicele evenimente nu vor fi total clarificate". Comunicatul oficial dat publicității în legătură cu aceasta la Madrid exprimă „indignarea" guvernului spaniol, care condamnă „conduita autorităților guatemaleze ce au permis poliției să asalteze ambasada".

Reducerea decalajelor economice–temă prioritară a reuniunii de la Monrovia

MONROVIA 1 (Agerpres). — În capitala Liberiei au început lucrările conferinței grupului țărilor în curs de dezvoltare din Africa, Caraibe și zona Oceanului Pacific (A.C.P.), care au semnat Convenția de la Lome cu Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.). Participanții — reprezentanții a 58 de state membre ale A.C.P. — vor examina probleme legate de reînnoirea acordului de la Lome privind colaborarea cu țările vest-europene membre ale Pieței comune pentru încă cinci ani.

Deschizînd lucrările, președintele țării-gazdă, William Tolbert, președintele în exercițiu al Organizației Unității Africane, a arătat că, în etapa actuală, economia Africii este grevată de datorii și inflație. Vorbitorul a subliniat că **țările în curs de dezvoltare trebuie să-și elaboreze propria strategie a dezvoltării economice pentru următorul deceniu, să-și extindă colaborarea dintre ele pentru rezolvarea problemelor economice cu care sînt confruntate.**

În cadrul dezbaterilor, reprezentanții țărilor în curs de dezvoltare au evidențiat că decalajul dintre țările membre ale A.C.P. și cele ale Pieței comune se mărește și că țările C.E.E. îi consideră pe semnatarii Convenției de la Lome numai „furnizori permanenți de materii prime și importatori de produse finite".

Corespondenții de presă din capitala Liberiei remarcă, de asemenea, că, în ultimii cinci ani, pe continentul african nu a fost construit cu asistență din partea C.E.E. nici un obiectiv economic industrial care să devină o bază a dezvoltării economice a vreunei țări africane. Potrivit datelor furnizate de economiști, pentru fiecare dolar investit sau dat sub formă de „subsidii" în țările A.C.P., țările capitaliste dezvoltate au obținut un profit net de trei dolari. Ca urmare, în ultimii 15 ani, datoria acestor țări către partenerii occidentali a ajuns la 30 miliarde dolari.

AGENȚIILE DE PRESĂ – *pe scurt*

SESIUNE A SEIMULUI POLONEZ. — La Varșovia a avut loc ultima ședință plenară a Seimului polonez din cea de-a șaptea legislatură. Cu acest prilej au fost adoptate modificări la codul procesual penal, s-au aprobat legea privind introducerea supravegherii de către justiție a hotărîrilor administrative, legea cu privire la protecția mediului ambiant și legea privind stema, drapelul și imnul de stat ale R. P. Polone.

VIZITĂ ÎN IUGOSLAVIA. Manuel Azcarate, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Spania, a efectuat o vizită în Iugoslavia la invitația Prezidiului C.C. al U.C.I., informează agenția Taniug. El a avut convorbiri cu Aleksandar Grlicikov, membru al Prezidiului C.C. al U.C.I., și a fost primit de Dușan Dragosavat, secretar al Prezidiului C.C. al U.C.I.

ÎNTÎLNIREA LA NIVEL ÎNALT FRANCO–VEST-GERMANĂ urmează să înceapă duminică la Paris, a anunțat purtătorul de cuvînt al Palatului Elysée, Pierre Hunt. La convorbirile oficiale, care se desfășoară periodic, participă președintele Franței, Valery Giscard d'Estaing, și cancelarul R.F.G., Helmut Schmidt. Ei vor fi însoțiți de miniștrii afacerilor externe, Jean Francois-Poncet și, respectiv, Hans-Dietrich Genscher. Convorbirile vor dura trei zile.

ABDICARE. Regina Iuliana a Olandei a anunțat, într-o declarație radiotelevizată, că va abdica la 30 aprilie 1980 — ziua cînd va împlini 71 de ani — în favoarea fiicei sale, prințesa Beatrice.

EVOLUȚII PE PIEȚELE VALUTARE OCCIDENTALE. Prețul aurului a cunoscut vineri o creștere ușoară pe principalele piețe valutare occidentale, unde, concomitent, s-a înregistrat o tendință de revenire a cursului dolarului american. Astfel, uncia de aur valora vineri, la Londra, la deschidere, 679,50 dolari, înregistrînd o creștere de circa 30 dolari față de nivelul atins joi, la închiderea operațiunilor, respectiv 650 dolari. La Zürich, uncia de metal galben valora vineri, la deschidere, 673 dolari, înregistrînd o creștere de 20 dolari față de ziua precedentă. Cel mai ridicat preț a fost atins vineri la bursa din Hong Kong, respectiv 690 dolari, la deschiderea operațiunilor. În privința cursului dolarului, acesta a urcat la Frankfurt pe Main la 1,7425 mărci vest-germane, față de 1,7413, joi la închidere, iar la Zürich dolarul a fost cotat vineri la 1,6345 franci elvețieni, față de 1,6300 joi, la închiderea operațiunilor. La Milano, dolarul valora 808,125 lire italiene, față de 807,7 joi, la închiderea bursei.

PRIMIRE LA KINSHASA. Președintele Republicii Zair, Mobutu Sese Seko, a primit delegația de partid și guvernamentală a R.P.D. Coreene, condusă de Chung Jun Ki, membru supleant al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, vicepremier al Consiliului Administrativ, care efectuează o vizită la Kinshasa. Cu acest prilej a avut loc o convorbire în cadrul căreia s-a subliniat satisfacția părților pentru dezvoltarea relațiilor prietenești coreeano-zaireze.

CONTACTE AMERICANO-AUSTRALIENE. Aflat într-o vizită oficială la Washington, primul ministru al Australiei, Malcolm Fraser, a avut, la Casa Albă, o întrevedere cu președintele Jimmy Carter. De asemenea, el a avut convorbiri cu secretarul de stat al S.U.A., Cyrus Vance. După cum a precizat purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Hodding Carter, în centrul convorbirilor s-au aflat problemele de actualitate ale vieții internaționale.

NOUL PARTID GUVERNAMENTAL DIN BRAZILIA. Președintele Braziliei, João Baptista Figueiredo, a semnat actul constitutiv al noului partid guvernamental – Partidul Democratic Social (P.D.S.) – care succedă partidului Alianța Renovatoare Națională (ARENA), dizolvat la finele anului trecut prin legea privind reforma partidelor. Documentul a fost, de asemenea, semnat de membrii guvernului și de o serie de senatori, deputați și guvernatori. După părerea observatorilor politici, manifestul P.D.S. exprimă opțiunile politice, economice și sociale ale guvernului, între care cea privind consolidarea sectorului public ca modalitate de contracarare a forței companiilor multinaționale.

CONSULATE. La Beijing s-a anunțat că guvernele R. P. Chineze și Japoniei au convenit, prin schimburi reciproce de note, să înființeze consulate generale în orașul Gouangzhou din China și, respectiv, în orașul nipon Sapporo.

SPECTACOL DE GALĂ LA BUDAPESTA. În cadrul turneului în R.P. Ungară, colectivul Teatrului maghiar de stat din Cluj-Napoca a prezentat, la Budapesta, un spectacol de gală cu piesa „A cincea lebădă" de Paul Everac. Au asistat Dezso Toth, adjunct al ministrului culturii, reprezentanți ai Ministerului de Externe, ai Institutului pentru relații culturale, oameni de cultură și artă, precum și ambasadorul României la Budapesta, Victor Bolojan. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

NEGOCIERI SPANIA — C.E.E. Ministrul spaniol însărcinat cu relațiile cu Piața comună, Leopoldo Calvo Sotelo, a avut, la Bruxelles, convorbiri cu oficialități ale Comisiei C.E.E., cu care a abordat probleme referitoare la preconizata aderare a Spaniei la Piața comună.

CICLONUL „DEAN". Portul Herland din nord-vestul Australiei a fost lovit vineri de puternicul ciclon „Dean", viteza vîntului atingînd 200 kilometri pe oră. Cel puțin 25 de locuințe au fost distruse, precum și spitalul orașului. Au fost avariate mai multe linii electrice aeriene, iar numeroase ambarcațiuni s-au scufundat. Doi marinari sînt dați dispăruți.

Puternicul conflict de muncă declanșat în Marea Britanie de preconizata suprimare a circa 50 000 de locuri de muncă din industria siderurgică se resimte și în Țara Galilor. Și în această parte a țării se semnalează ample acțiuni în semn de solidaritate cu siderurgiștii, la care iau parte mii de docheri, feroviari, mineri, muncitori din transporturi. **În fotografie :** secvență de la o manifestație desfășurată recent pe străzile orașului Cardiff

AGENDĂ ENERGETICĂ

IUGOSLAVIA : Termocentrală pe bază de cărbune

BELGRAD 1 (Agerpres). — În apropierea localității Labin din R. S. Croația urmează să înceapă lucrările de construcție a unei termocentrale care va avea o capacitate de 200 MW și va utiliza ca materie primă cărbunele de la mina Istria. Investițiile necesare construirii acestui obiectiv însumează 3 miliarde de dinari. Termocentrala urmează să intre în funcțiune la începutul anului 1984.

S.U.A. : Descoperirea unor noi rezerve de țiței

WASHINGTON 1 (Agerpres). — Specialiștii de la U.S. Geological Survey au anunțat descoperirea a cinci zone subterane bogate în zăcăminte petrolifere în aria submarină din apropierea Alaskăi. Zăcămintele din platforma continentală se află la vest de Alaska și constau din sedimente a căror structură geologică este asemănătoare cu aceea din zona Golfului Mexic, deosebit de bogată în țiței. Potrivit experților de la acest institut, numai în zona Navarin resursele potențiale de petrol depășesc un miliard de barili, iar celelalte zone însumează o cantitate cel puțin egală cu aceasta. Resursele dovedite din Alaska, aflate în exploatare, în zona Prudhoe Bay, însumează 10 miliarde barili. Experții au subliniat însă că posibilitățile de exploatare a zăcămintelor recent descoperite în platforma continentală sînt foarte îngreuiate din cauza condițiilor vitrege de climă.

MALI : Uzine electrice solare

BAMAKO 1 (Agerpres). — În Mali au fost inaugurate două centrale electrice solare — una la San, în sud-estul țării, iar cea de-a doua la Dire, în zona de centru. Centrala de la San este prevăzută să alimenteze cu energie electrică un spital. Unul dintre generatoarele de curent electric produce o energie de 8 900 wați, iar cel de-al doilea face să funcționeze o pompă de apă cu un debit zilnic de 30 000 litri.

Centrala de la Dire, riverană, este situată la circa 100 kilometri, de Tombouctou și este considerată una dintre cele mai importante dintre centralele solare de mărime mijlocie de pe glob.

Șomaj mascat

● ***Armata crescîndă a „salariaților de categoria a doua"***
● ***Cînd slujbele temporare se îmbină cu salarii minime și lipsa de drepturi sociale***

În ultimul timp, presa franceză acordă atenție unui fenomen care cunoaște dimensiuni tot mai spectaculoase : practica folosirii de „angajați cu titlu temporar", de fapt o formă mascată de șomaj, ca să folosim expresia săptămînalului „NOUVEL OBSERVATEUR". Numărul întreprinderilor care recurg la asemenea practică este în continuă creștere : de la 240 în 1964 la 3 000 în 1977, iar în prezent se apropie de 4 000. A sporit și numărul muncitorilor angajați pentru perioade de cîteva săptămîni sau luni : de la 80 000 în 1974, la 150 000 în 1979 ; totodată, prin organizațiile ce se ocupă cu angajările temporare s-au perindat peste un milion de salariați.

Fenomenul se explică, în primul rînd, prin faptul că patronii au găsit în această formulă un mijloc eficace de a-și asigura profituri tot mai ridicate (cifra de afaceri a întreprinderilor care practică, pe scară largă, sistemul angajării temporare a sporit de la 400 milioane franci în 1965 la 8 miliarde franci în 1978, deci o creștere de 20 de ori, profiturile sporind și ele în mod corespunzător), pe seama unor salarii considerabil diminuate și în condițiile în care obligațiile față de cei angajați sînt din cele mai reduse. În plus, prin noua formulă, ei pot să-și selecționeze personalul după cum vor, inclusiv în funcție de gradul de „docilitate".

Astfel, de pildă, după cum relevă „L'HUMANITÉ", dacă 8 la sută din totalul salariaților din Franța sînt încadrați la categoria salariului minim necesar pentru existență, în schimb, din rîndul muncitorilor „angajați temporar" 30 la sută sînt nevoiți să se mulțumească cu un asemenea salariu minim.

La întreprinderea „Dassault" din Mérignac, la muncă egală, „muncitorii temporari" cîștigă cu 25 la sută mai puțin decît cei permanenți. La arsenalul din Brest, un muncitor „titular" primește o remunerație cu aproape o treime mai mare decît „angajatul temporar". În plus, „temporarii" nu beneficiază de nici un avantaj de ordin social (concedii de boală ș.a.). Maryse, o dactilografă „flotantă" dintr-o bancă pariziană, cîștigă pe lună cu 400 de franci mai puțin decît colega sa titulară ; în schimb, cantina o costă de două ori mai scump.

În cursul unui sondaj realizat de organizația sindicală C.G.T. din Rouen printre 1 000 de astfel de „muncitori temporari", 81 la sută din aceștia au arătat că au acceptat astfel de slujbe pentru că n-au reușit să găsească nimic altceva, nici un post permanent.

„Supraoferta de cereri de lucru din partea «temporarilor» îi face pe aceștia puțin pretențioși în ce privește remunerarea și asigurările sociale", *constată în termeni eufemistici un raport oficial. În plus, „muncitorul temporar" poate să se trezească, de la o zi la alta, dat afară. Semnificative sînt declarațiile unor astfel de muncitori, reproduse de „Nouvel Observateur".* „Trăiesc mereu cu această groază în suflet", *mărturisește un muncitor imigrant, Mouloud. De șase ani el aleargă de la o slujbă la alta, deoarece nu a reușit să găsească nimic stabil.* „Dacă lucrez în cursul anului două săptămîni din patru, mă consider de-a dreptul fericit", *spune Jean-Pierre, comisionar la Paris.*

Dacă această tendință va continua, apreciază centrala sindicală C.G.T., se va crea o vastă armată de „nomazi ai muncii", salariați de categoria a doua. Într-adevăr, ce posibilitate de lucru stabil mai are un angajat, care s-a pomenit concediat, în condițiile cînd uzinele își închid porțile una după alta ? În asemenea împrejurări, „activitățile temporare au devenit «piinea» șomerilor", după cum scrie „LE POINT".

În plus, intervine și un alt aspect. Această apreciabilă mînă de lucru „volantă", această masă de muncitori „flotanți" practicînd pe întreg parcursul anului un veritabil „șomaj prin rotație", poate fi folosită pentru slăbirea puterii sindicatelor, pentru alcătuirea unor grupuri de spărgători de grevă. Iar dacă un astfel de „muncitor temporar" desfășoară o activitate militantă, urmarea neîntîrziată este înlăturarea lui...

„Pentru patroni, acest arsenal de muncitori flotanți este un instrument deosebit de util în vederea subminării curcerilor muncitorești" — *relevă în chip de concluzie „L'HUMANITÉ DIMANCHE".*

Ioana DABU

Accesul la tehnologia modernă – o cerință esențială pentru industrializarea țărilor în curs de dezvoltare

Principalul document supus dezbaterii Conferinței generale a Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială (O.N.U.D.I.—III) este proiectul **„Declarației și Planului de acțiune de la New Delhi"**, elaborat de „Grupul celor 77" — din care face parte cvasitotalitatea țărilor în curs de dezvoltare, inclusiv România. Documentul definește accesul la tehnologie ca unul din mijloacele primordiale pentru progresul industrializării în țările în curs de dezvoltare în contextul cerințelor noii ordini economice mondiale. Dată fiind importanța acordată acestei probleme în document, ne-am adresat președintelui „Grupului celor 77", ambasadorul **Ahmed Ghezal**, reprezentant permanent al Tunisiei pe lîngă O.N.U.D.I., care a avut amabilitatea să ne acorde un interviu.

Interviu cu Ahmed GHEZAL, președintele „Grupului celor 77"

— Care sînt rațiunile ce au determinat propunerile privitoare la factorul tehnologic, cuprinse în documentul prezentat de „Grupul celor 77", pe care îl prezidați ?

— În elaborarea propunerilor respective, s-a pornit de la situația actuală, caracterizată prin slaba dezvoltare industrială a țărilor respective. În 1975, la Lima s-a convenit ca ponderea țărilor în curs de dezvoltare în producția industrială mondială să ajungă la 25 la sută pînă în anul 2000. Dar progresele de pînă acum în această direcție sînt nesatisfăcătoare. De aceea, considerăm că este nevoie să se dea un puternic impuls procesului industrializării prin noi și importante **acțiuni concrete**, care să aibă în vedere atît ansamblul industriei, cît și diferitele ramuri de importanță hotărîtoare.

Concepem aceste acțiuni **în trei direcții : prima are în vedere țările în curs de dezvoltare, precum și cooperarea dintre ele.** În acest sens, statele rămase în urmă sînt chemate să elaboreze și să pună în aplicare programe, pe termene medii și lungi, vizînd dezvoltarea propriei tehnologii industriale, crearea de instituții naționale pentru formarea forței de muncă și cadrelor necesare producerii de tehnologii și adaptării celor importate la condițiile locale, precum și extinderea capacității de cercetare-dezvoltare. Totodată, se prevede ca, în ansamblul programelor de cooperare dintre țările în curs de dezvoltare, să se acorde prioritate colaborării tehnologice, cît și un tratament preferențial tehnologiilor provenite din alte țări din aceeași categorie.

A doua direcție de acțiune privește țările dezvoltate, care sînt invitate să acorde un tratament special țărilor în curs de dezvoltare în domeniul transferului de tehnologie și să ia măsuri concrete în sensul suprimării restricțiilor arbitrare ce restrîng acest transfer, în special atunci cînd este vorba de tehnologia avansată.

În sfîrșit, **cea de-a treia direcție de acțiune vizează însăși O.N.U.D.I.,** care trebuie să acorde o mai mare atenție în activitatea sa, lărgirii transferului de tehnologie și dezvoltării bazei tehnologice în țările în curs de dezvoltare.

— În cursul dezbaterilor de pînă acum ale Conferinței generale a O.N.U.D.I. s-au făcut adesea referiri la necesitatea dezvoltării în țările rămase în urmă a unei tehnologii proprii, care să corespundă particularităților și necesităților lor. Ce s-a avut în vedere ?

— Este vorba de obiectivul final al industrializării — crearea unor economii independente, capabile să asigure o autodezvoltare. În argumentarea acestei idei, vorbitorii au arătat că, în unele cazuri, industrializarea n-a ținut seama de nevoile locale. Ea s-a făcut după o schemă determinată de structurile economice și sociale existente, care sînt cu totul inechitabile. Nevoile păturilor largi ale populației, cu putere de cumpărare neglijabilă, n-au fost luate în considerare la stabilirea structurilor industriale. Aceasta a împiedicat valorificarea deplină a principalelor resurse de care dispun țările în curs de dezvoltare — mînă de lucru și materii prime — a slăbit legăturile dintre industrie și celelalte domenii de activitate, contribuind la exacerbarea opoziției existente între sectorul tradițional și cel modern al economiei, în loc să stimuleze interacțiunea lor. Țările rămase în urmă au nevoie de o economie bine articulată, de o dezvoltare armonioasă, al cărui principal impuls să provină din interior, ca rezultat al valorificării cît mai eficiente a propriilor resurse materiale și umane.

— O bună parte din problemele expuse mai sus vor fi dezbătute în cadrul unui punct înscris pe ordinea de zi din inițiativa României. Ați dori să vă referiți la contribuția României la pregătirea Conferinței și la elaborarea proiectului de document prezentat de „Grupul celor 77" ?

— Îmi este deosebit de plăcut să evoc contribuția de substanță a României în toate etapele pregătirii conferinței, eforturile ei de a întări capacitatea de acțiune a țărilor în curs de dezvoltare în direcția făuririi unei noi ordini economice internaționale. Adesea se considera drept un miracol faptul că „Grupul celor 77" reușește să stabilească o platformă comună. Ceea ce nu este de mirare, dacă se are în vedere marea diversitate dintre țările membre în ce privește condițiile social-economice și politice, precum și nivelurile de dezvoltare.

Dacă putem totuși vorbi acum de spiritul „Grupului celor 77", nu trebuie să omitem **aportul considerabil al României, care, prin propuneri ingenioase, realiste, joacă rolul unui adevărat liant atît între țările în curs de dezvoltare, cît și între acestea și statele dezvoltate.** Tocmai de aceea n-aș vrea acum să remarc una sau alta din inițiativele României, contribuția ei la elaborarea unui anumit document, ci doresc să subliniez **aportul ei de ansamblu** la eforturile pe care le depunem pentru asigurarea unei dezvoltări economice de sine stătătoare a membrilor „Grupului celor 77", în cadrul unei largi colaborări internaționale, bazate pe echitate și justiție.

Corespondență de la trimisul nostru special la New Delhi
Gh. CERCELESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex : 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360